

KAMNIŠKI

TEKSTILEC

svilanit

letnik XXIV · leto 1986 · številka 9-10

**RECIMO BOBU BOB
OSREDNJA TEMA:**

stran 1

PODELJENA NAJVIŠJA PRIZNANJA

stran 9

**ŠPORTNIM AKTIVNOSTIM
OB ROB**

stran 12

Vsebina:

Osrednja tema: Recimo bobu bob	1
Proizvodna dogajanja: Montaža novih statev QSA R-61 nov robilni širinski avtomat	5
Iz uradnih listov za življenje: Pavšalna odškodnina	6
Iz dela DPO in društev: Podeljena najvišja priznanja	9
Obiskali so nas	10
Srebrna plaketa Kamnika Seljak Bogdanu	10
Ob 100-letnici Predilnice Litija	11
Športne novice: Športnim aktivnostim ob rob	12
Bili smo na Jalovcu	13
Ženska moda za pomlad-poletje 87	16
Za nežnost in svežino – Zlata košuta	17
Novo počitniško zavetje	18
Toliko so si imeli še povedati ...	19
Upokojili so se: Karel Robida	19
Za spominski album:	20

Utrinek s tovarniškega praznika

Za nami je! Tovarniški praznik namreč, zato o njem le ta kratek zapis, kot spomin na srečanje delavcev Svilanita.

Po mnogih pripravah nas je v soboto, 4. oktobra v Domžalah pričakovala svečano okrašena dvorana Komunalnega centra. Že na vhodu dvorane nas je razveselil pogled na vedre obraze jubilarov in oktoberskih nagrajencev. Z nageljni v gumbnicah so skrivali precej let, ki so jih preživeli za Svilanitovo ograjo. Čeprav so se urini kazalci približevali osemnajsti uri, ansambla Poljanšek še ni bilo. Organizatorjev se je pričela lotevati rahla nervoza, pa tudi neutrudne kolesarke so postajale že nestrpne, saj so želele pokazati, kako se hitro in dobro streže. Končno je prispel tudi Poljanškov ansambel ter postavil ozvočenje, brez katerega bi se v veliki dvorani kaj malo slišalo, kaj počnejo tisti na odru.

Potem pa je šlo zares! Predsednica delavskega sveta DO tov. Irena Pirc je pozdravila vse prisotne in v svojem govoru orisala prehojeno pot ter nakazala bodoče usmeritve razvoja tovarne. Tudi mekinjski šolarji niso manjkali. Bili so prisrčni kot znajo biti samo otroci. Vedno jih težko čakamo in se jih ob pogledu nanje toplo razveselimo.

Jubilanti in oktoberski nagrajenci so prejeli za svojo dolgoletno in vestno delo priznanja, mi pa smo jim z veseljem zaploskali. Ploskali smo tudi tistim, ki jih po priznanja in nagrade ni bilo.

Nepozabni pa so bili trenutki igralca Borisa Kralja in harmonikarja Silvestra Mihelčiča. Prisluhnilni smo čudovitim recitacijam in z veseljem bi jih marsikdo poslušal še dolgo v večer. Harmonika Silvestra Mihelčiča nam je pričarala pred oči prekmursko ravnico in belokranjske griče s svojimi belimi brezami. Moj prijatelj bi temu rekel »melodija srca«. Žal, lepe reči vedno prehitro minejo.

S tem prelepim kulturnim nastopom je bila svečana seja delavskih svetov končana, vajeti pa je prevzel ansambel Poljanšek, ki nas je zabaval do zgodnjih ur. Zsrbele so nas pète in se veselo zavrteli po ne preveč polnem plešišču.

Kljub lepemu praznovanju pa se človeka, ki že precej let redno obiskuje tovarniška praznovanja lotevajo otožne misli. Težko razumem delavca, ki je deset ali dvajset let preživel v tovarni, pa se mu ne zdi vredno, da bi se osebno udeležil našega skupnega praznovanja. Seveda vem, da se kdo med njimi resnično ni mogel udeležiti praznovanja zaradi opravičljivih razlogov, večina pa gotovo ni imela resnejših vzrokov, da je ostala doma.

Podobno je tudi z oktoberskimi nagrajenci. Če so nekateri »prepričani«, da so že »na vrsti« za oktobersko nagrado, potem pa niti ne pridejo ponjo, res ne vem, če si to res zaslužijo.

Ob vsem tem se mi poraja bojazen, da smo se ljudje preveč začeli zanimati za materialne dobrine, ob tem pa pozabili na prijateljstvo in prijazno besedo, ki mnogim med nami vendarle še veliko pomeni.

Žal se to ne opaža samo pri udeležbi na tovarniškem prazniku, ampak tudi znotraj naše tovarniške ograje. Ali ste že kdaj pomislili, kako bi bilo, če vam nihče ne bi voščil za dvajseti rojstni dan, ob rojstvu otroka ali uspešno opravljenem voznikem izpitu?! Podobno bi bilo, če bi nam za naš jubilej prinesel poštar samo nakaznico, brez kakršnekoli pozornosti naših sodelavcev.

A te kritike bi bili lahko deležni tudi vsi sodelavci, ki niso praznovali delovnega jubileja oziroma niso bili nagrajenci. Lahko bi se praznovanja udeležili bolj množično. Pa ne zaradi pečenke in veselice, ampak zato, da bi se pogovorili izven tovarniške ograje. To bi bila priložnost, da se spoznamo, saj nas je vsak dan več novih v tovarni. Prijateljstvo je tista vez, ki nam bo pomagala vztrajati tudi takrat, ko nam bo težko. Marsikdo med nami bo šele takrat spoznal, da le trdne medsebojne vezi jamčijo zdrav in močan kolektiv, za kakršnega se imamo delavci Svilanita.

Pirš Bine

»KAMNIŠKI TEKSTILEC«
Letnik XXIV. št. 9 – 10 1986
Glasilo delovne organizacije
»SVILANIT« Kamnik

Glasilo urejuje uredniški odbor
Anka Hubad, Anton Jerman, Janez Kimovec,
Marinka Gomiršek, Marinka Pinterič
Odgovorna urednica: Mija Senožetnik
Tehnični urednik: Ivana Skamen in
Andrej Verbič

Naklada: 900 izvodov
Grafična izvedba: Franjo Jereb – Idrja

OD KAR SE ZDRAVIMO
SEM SE ZAČELA VRAČATI
V ŽIVLJENJE.
VČASIH SE POČUTIM,
KOT DA VSTAJAM
OD MRTVIH.

RECIMO BOBU BOB

Osrednja tema

Besede žene zdravljenega alkoholika so boleče in pretresljive. Odkrivajo najglobljo resnico brezna, iz katerega se počasi vzpenja s svojimi otroci in možem, zdravljenim alkoholikom. Dajejo nam slutiti drobne in velike tragedije, ki so jim življenje spremenile v pekel, ki je bil zaradi alkohola hujši od vseh peklov sveta.

Zelo težko mi gredo besede izpod peresa; slutim posmeh, a če me občutek ne vara tudi odobravanje, up; *posmeh* od vseh, ki jim gre alkoholna kapljica v slast in prerašča iz kapljic v deci, dva deci, litre alkoholne omame; *odobravanje*, up od tistih, ki poznajo slabosti pogubne omame: svoje, sodelavčeve, domače, tistega, ki ga imajo najraje...

Čeprav mi je težko, pišem dalje. Misli prelivam v besede, ki bi morale biti izrečene za »okroglo mizo«, nekega dne, v naši sejni sobi. Morale bi biti...

Morda nekoč tudi bodo izrečene. Odkrito in glasno! Lepo vas prosim, kako pa naj se zdaj zberemo skupaj, da bi modrovali o alkoholizmu v Svilanitu, ko pa leta in leta nismo storili skoraj nič, čeprav smo se in se še dnevno srečujemo s posledicami alkoholizma. O, ja, kdaj pa kdaj smo že zamahnili z disciplinskimi bičem in udarili po »črni ovci«, ki je preveč pila. Vendar pa to nismo storili le zato, da bi »ubogi pari« končno odprli oči pred pogubo v kateri se je znašla, ampak tudi za to, ker smo se ustrašili sami zase, saj bi se nam tla pod nogami močno zamajala, če bi se našemu pijancu kaj pripetilo na delovnem mestu. Zatorej je bil skrajni čas, da smo ukrepali in »sebe« obvarovali strahu in sramote. Pa tudi sicer nam je bilo ob pogledu na »črno ovco« zoprno in smo se ji začeli izmikati.

Nismo mi bolj »črni«, ko smo svojemu sodelavcu leta in leta zavidali njegovi zabavnosti in duhovitosti, ki sta prihajali iz »razvezanega jezika«, omamljenih misli, korajže? Ponudili smo mu še kakšno kupico iz našega loga, da je bilo zabavljanje še bolj duhovito. Hote ali nehote smo simpatizirali njegovo popivanje, ki nam zdaj kar naenkrat ni več pogodu!?

Kako in kdo naj torej sede za »okroglo mizo« in učeno razpravlja, če bi se ta učenost končala že tisti hip, ko bi se vrnili v svoje delovne srenje?

Zapisala sem: »Morda nekoč bodo izrečene, odkrito in glasno!« Menim, da šele tedaj, ko bomo osveščeni do te mere, da bomo upali svojemu sodelavcu reči odkrito v obraz: »Tovariš, preveč piješ, alkohol te bo pahnil v brezno, iz katerega ne bo več poti!« To bo tovarišstvo, junaštvo! Pa nam bo potem treba tudi manjkrat zamahniti po »črni ovci«! Tedaj bomo lahko sedli za mizo in smeli vprašati: »**Mojster Tine, zakaj pustiš svojega sodelavca popivati! Zakaj mu dovoljuješ nekaj minutne izhode iz tovarne, ko vendar veš, kam ga vodijo? Zakaj ga ne opozoriš na nevarnost alkohola, ko začutiš izdajalske vonjave iz njegovih ust?**«

Dokler pa »bobu« ne upamo reči »bob«, mojster Tine ne svojemu sodelavcu Jožu, naj ne pije in ga bo morda z njim celo kozarček zvrnil, da ne bo zasmehovana izjema v delovni sredini in dokler se bomo vsi skupaj zabavljali nad duhovičenji sodelavcev, prijatelji slastne »kapljice«, vse dotlej se nimamo pravice zbirati in modrovati ne za okroglo in ne za oglato mizo (vsa imena so izmišljena, op.p.).

Res se bom morala močno potruditi in vsaj za zadostno opraviti svojo nalogo, ki mi jo je naložil naš vodstveni vrh: pisala bom o alkoholu, našemu vsakdanjemu spremljevalcu, ki grozljivo sije iz prenekaterih obrazov naših sodelavcev. A ne bom pisala zato in

tako, da bi s prstom pokazala le po teh, ampak tudi po tistih, ki so jim pustili, da so tako daleč prišli.

Vesela bom, če vas bo članek čimveč prebralo, kajti namenjen je prav **vsem!** Uspela bom, če vas bo vsaj četrtnina prisegla sama pri sebi, da sodelavcu, ki rad sega po korazcu, tega ne bo **nikdar več napolnila!**

Pa nikar mi ne zamerite, »domače« naloge niso vedno prijetne!

Pripovedka o alkoholu

Ime alkohol je arabskega ozvora. O njegovi iznajdbi nam govori naslednja arabska pripovedka.

Neki znani arabski alkimist je v tistem času želel odkriti kamen modrih. Po verovanju je kamen modrih imel čarobno moč, da je sleherno stvar, s katero je prišel v dotik, spremenil v zlato. Zaradi tega so alkimisti iskali tudi tako imenovani življenjski eliksir, napoj, ki bi tistemu, kdor ga uporabi, zagotovil večno mladost. Gnan od želje po raziskovanju se je alkimist umaknil daleč od svoje žene in otroka v laboratorij, zgrajen v najoddaljenjšem kotu velikega vrta.

Žena mu je enkrat na dan prinašala jedi in pijače. Použil je pa od vsega le toliko, kolikor je najnujnejše potreboval za prehrano. Da bi se izognil nevšečnim vprašanjem svoje žene, zakaj mu hrana vedno ostaja, je ostanke od jedi metal v smetnjak, postavljen v kotu tega prostora.

Čez nekaj časa je opazil, da so ostanke v ročki začeli vreti in se je od njih širil poseben dražljiv in poživlajoč vonj.

Skušal je dognati, od kot ta duh. Po številnih poskusih je z destilacijo zavrelih odpadkov hrane dobil tekočino prijetnega okusa. Veroval je, da je v tej tekočini po naključju odkril življenjski eliksir. Ta tekočina je imela presenetljiv učinek. Kakor da je telo od nje dobivalo nove moči, kakor da so se želje uresničevale kar same od sebe, želja po življenju je rastla; magična moč tekočine je zajela vse telo in kakor da ga je pomlajevala. V veselju, ki je učenjaku prešinjalo srce, je novo snov po arabsko imenoval al-kohl (alkohol), kar bi v prevodu pomenilo »dobro«, »dragocen«.

Svoje odkritje je nemudoma razodel vsem ljudem, ker od sreče ni mogel strpeti, da bi videl, kakšne so posledice po daljšem uživanju alkoholne pijače. Pričakoval je, da bo človeštvo blagoslavljaljo svojega dobrotnika, ki mu je pripomogel do tako dragocene pijače. Menil je, da se bo z delovanjem njegovega al-kohola začela na svetu zlata doba, da bo to začetek sreče. Od trega trenutka so pretekla leta.

Nekega večera je alkimist slonel na oknu in skušal s pogledom prodreti v mrko noč brez zvezd. Bil je sključen od žalosti in trpljenja. Kako se je prevaral! Čarobni učinek magične tekočine je bil varljiv in nevaren. Spoznal je, da je njegov al-kohl nevarna tekočina, ki uničuje na milijone ljudi in njihovo zdravje. Po začetni sreči je alkohol prinesel bedo, trpljenje in bolezen. Nesrečnik je zastokal. Naenkrat je zaslišal vihar, ki je nosil neskončno vrsto žrtev njegovega odkritja. Razsrjenih obrazov in ob škripanju z zobmi so žrtve iz sprevoda stegovale svoje mršave roke, da ga zgrabijo. Približeval se je tragični sprevod. Žalostinke in strahotne kletve, ki so se oglašale iz sprevoda, so mu polnile ušesa. Od strahu je predirljivo kriknil in se vrigel skozi okno.

Vse pripovedke niso lepe...

Nismo še pozabili pripovedk iz otroških let, njihovi srečni konci pa so nam slikali svet v najlepših barvah. Z odraščanjem smo spoznavali, da življenje ni tista lepa pripovedka iz otroških sanjarjenj.

Pripovedka o arabskem alkimistu in njegovem tragičnem izumu pravzparav ni pripovedka. Je zgodba, ki traja že tisoče in tisoče let. Je del našega vsakdana. Sprejeli smo jo za »svojo«. Čeprav se njen konec znova in znova ponavlja smo pripravljene storiti zelo malo ali nič, da bi bil drugačen.

Zakaj?

Morda zato, ker nam je prvi del »pripovedke« kar všeč. Je še kaj lepšega na svetu, kot doživeti tiste prijetne občutke dobivanja novih moči, ko se nam zdi, da se nam želje uresničujejo kar same od sebe in ko želja po življenju raste; magična moč alkoholne tekočine nas pomlajuje, vliva nam poguma, zbriše žalost, stisko... Alkohol je pravzaprav res čudežni napitek. Če bi ga bilo malo, bi ga postavili med zvezde, a ker ga je preveč, ga mirne duše lahko postavimo na mesto, kamor sodi – k hudiču!

Zakaj pijemo?

Ljudje pijemo že od nekdaj. Še danes podpirajo uživanje alkoholnih pijač prastari ljudski običaji, verovanja, predsodki in neznanje.

Pijemo poleti, da bi se ohladili, pozimi, da bi se ogreli. Pijemo ob rojstvu, da proslavimo prihod novega družinskega člana kot se spodobi. Pijemo tudi, kadar kdo umre. Sedmine z alkoholom so na široko udomačena navada in ni redko, da se končajo z ljudsko veselico ali s splošnim pretepom.

Verjamemo v zdravilno moč alkohola. Porodnici pripravimo pijačo, da bi čimprej nadomestila kri in imela močnejše mleko za svojega dojančka. Slabokrvnim dajemo rdeče vino za moč. Le kdo od nas ni slišal ali se celo ravnal po nasvetu, da nam bo smrkavi nos ali goreče grlo ozdravil šilček ali dva!

Pije se pri sklenitvi kupčije, dobre ali slabe.

Pijemo, če smo veseli ali žalostni. Običaji z alkoholom so tako razširjeni, da skoraj ne najdemo prilike v družbenem življenju, pa naj bo mladih ali starih, ko ne bi bilo prisotnega alkohola. Znano nam je verovanje, da alkohol daje moč. Zato se alkoholne pijače redno uživajo pri težkih telesnih delih. V nekaterih krajih pijejo ljudje, ker tamkajšnja voda baje ni zdrava za pitje. In po vodi se človeku lahko v želodcu žabe zaredijo...

Alkohol nam blaži notranje težave. Ko ga spijemo načnemo razgovor s komerkoli. Zato se naše proslave tako velikokrat začenjajo z nekaj zdravicami. Ko popijemo nekaj kozarcev, postanemo razgovorljivi, dobro razpoloženi.

Torej o alkoholu vse dobro; kako naj bi se temu čudežnemu napitku kar tako odpovedali? In zakaj? V takšnem razpoloženju smo vendar tako močni, boljši in pametnejši kot v resničnem življenju. Tako »perfektni« smo, da v žlobudranju lahko razsipujemo svojo moč, znanje, neustrašenost!

Kaj pa potem...

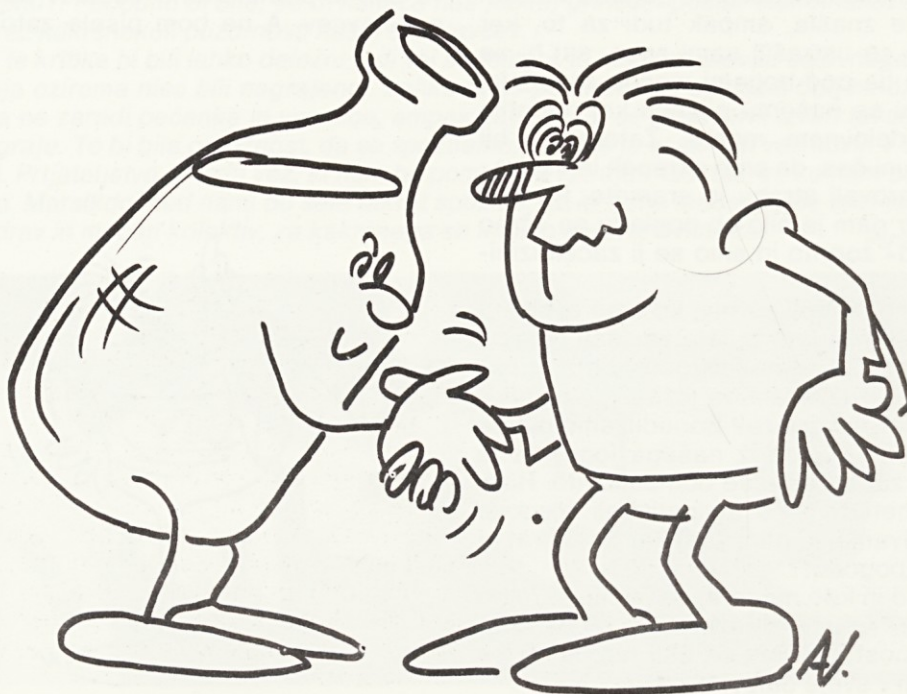
Seveda v takšnem stanju »dobre volje« nismo sposobni kontrolirati svojih dejanj, vedenja in govorjenja. Ko se takšni spravimo za krmilo vozila bomo zaradi lažnega občutka gotovosti in sposobnosti tvegali tudi tam, kjer trezni nikoli ne bi. Pred prijatelji se hvalimo in govoričimo neumnosti, ki jih sicer trezni nikoli ne bi izrekli.

A za stanjem »dobre volje« pride še hujše. Postanemo zaspani, vse telesne in duševne sposobnosti kar naenkrat pojenjajo, pojavi pa se tudi žalostno razpoloženje, neredko tudi jok. Le požirek, dva nas še ločita do globokega, alkoholnega spanja.

Še hujša je akutna pijanost, ki ima za posledico hude duševne motnje. Imenujemo jo pataloška pijanost in se lahko pojavi že po zaužitju majhnih količin alkohola. Pataloško pijane osebe napadajo, poškodejo ali ubijejo, ko pa se streznijo, se ne spominjajo prav ničesar, kar se je z njimi dogajalo v pijanosti.

Torej alkohol ne povzroča le »dobre volje« in nas ne postavlja na cesarski prestol. Je to mogoče, da nas dela neumne, hudobne, blebetače...

Kaj pa potem? Z dolgotrajnim in prekomernim pitjem si povzročimo neizmerno škodo na zdravju, svojim bližnjim pa silne bolečine. Ne pijemo več zato, ker bi si pijačo želeli, temveč zato, ker so v naši osebnosti nastale takšne spremembe, da ne moremo prenehati s pitjem. Od alkohola smo postali odvisni. Zaradi alkohola smo postali duševno in telesno bolni. Postane naš gospodar in gorje, če nismo njegovi zvesti služabniki; začnemo se tresti, postajamo razdražljivi...

Dr. Janez Rugelj: Zakaj vodilni delavci mirno pustijo alkoholike propadati?

Pred časom smo se v Kamniku že zbrali za okroglo mizo. Gost omizja, dr. Rugelj je sicer želel odgovore na gornje vprašanje nametati vodilnim delavcem, pa smo jih poslušali v glavnem le socialni in zdravstveni delavci, saj je bil prisoten le en predstavnik poslovnih struktur iz cele občine.

Ker sem si jih takrat zapisala, ne pa objavila, bom to storila zdaj, čeprav vem, da marsikomu ne bodo všeč.

Zakaj torej vodilni delavci mirno pustijo alkoholike propadati? Zato, ker preobremenjeni s »pomembnejšimi nalogami« nimajo časa za »preganjanje« alkoholikov. Ko postanejo popolnoma zapiti, postanejo nevarni, lahko bi se zgodilo, da bi celo odgovarjali za njihova dejanja. Nemudoma aktivirajo svoje »podaljšane roke« – socialne in zdravstvene delavce, ki naj iz »zapitih človeških gmot« naredijo čudeže. Dokler pa čudežev ni, morajo ti obvezno na zdravljenje, po možnosti hospitalno, saj so na »svobodi« v nenehni nevarnosti, da bi zopet segli po alkoholu. Da je stanje tako nevzdržno so temu krivi »saboterji«: zakonski partnerji, vodilni delavci, socialni delavci in zdravstveni delavci. Žena alkoholiku streže, ga pere in si z njim celo deli posteljo, vodilni in vodstveni delavci alkoholike mirno pustijo piti in »uradno« nikogar ne vidijo piti, socialni delavci jim prijazno pridigajo in ponujajo »roko rešitve« in zdravstveni delavci, ki ubogim, težkim mačkastim glavam usmiljeno pišejo bolniške lističe.

Veriga razumevajočih ljudi je sklenjena, alkoholik pa na tako »ugodnih tleh« popiva, dokler se člani verige ne pretrgajo. A navadno je takrat zanj že prepozno!

Ne le pijan, tudi doživljajsko otopel

Od kar človeško bitje ni več čredno bitje, temveč človek in osebnost zase, je takšen, odtrgan od črede, mnogo-krat v življenju postavljen pred odločitve, v katerih se mora sam odločati o rešitvah. Te ga večkrat vodijo v stisko, iz katere mora sam poiskati poti. Pot iz stiske ni vedno »asfaltirana« in ravna. Večkrat je »kamnita« in zavita. Zrel človek bo znal poiskati pravo pot, če tudi bo težka, jo bo premagal. Seveda pa je najenostavnejša pot iz stiske pot omame, na kateri ni trpljenja, ni prizadevanja za rešitev osnovnega

problema. Osnovni problem v omami otopi in ne boli. Temu pravimo doživljajska otopelost alkoholika in je tista usodna sila, ki alkoholika privede do nujnega propada. Zrel človek uvidi vzrok, zaradi katerega se je znašel v stiski. Korigiral bo svoje lastno vedenje in tako zorel v človeka, ki mu ne bo težko poiskati pravih poti. Človek v omami pa to stisko na silo prekine in ne zori. Zato postane alkoholik brezčutna duševna razvalina. Zaradi te brezčutnosti alkoholika postanejo tudi njegovi svojci doživljajsko zagrenjeni, otopeli v bolečini in žalosti.

ln ker je temu tako, alkoholik brezčutno pretepa svoje otroke in ženo, ti pa otopeli v bolečini in žalosti čakajo odrešenja. Kakršnegakoli; tudi takšnega, da bi se za vedno »znebili pija-ne, hudobne gmote«, ki pravzaprav ni sama kriva, da je postala to!

»Ugodna tla« za alkoholika to smo mi vsi!

Nujno je, da se »ugodna tla« alkoholiku čimpreje zamajajo in da se člani verige razumevajočih ljudi pretrgajo. Alkoholizem lahko primerjamo z žolčnimi kamni. Dokler ti samo rahlo zbadajo in nas le opozarjajo nase, se ne bomo odločili za zdravljenje; šele ko ti napadejo z vso svojo bolečino, smo se pripravljene zdraviti. Tudi alkoholika bodo le brezkompromisne zahteve vse »razumevajoče okolice« stisnile v kot, iz katerega se bo lahko rešil le trezen. Razveza zakonske zveze, prekinitev delovnega razmerja, odklonitev bolniških lističev bodo alkoholika morda po dolgih letih pijančevanja stregnili. A ker je alkoholik doživljajsko brezčuten, je nedojemljiv za svoje stiske, če tudi je trezen.

Zato bo potrebno storiti še več. Obuditi mu bomo morali otopeli doživljajski svet; to pa bomo morali storiti le v sredini, kjer naš nesrečni človek živi, nikakor pa ne v ustanovi, zamreženi in zasmehovani od sveta!

Kdaj alkoholik spozna, da ga na koncu njegove poti čaka brezno?

Dokončno in zares se alkoholik zave svoje poti šele, ko izgublja svojo ženo in otroke, delo v tovarni. Še bolj je razočaran, ko ugotovi, da se ga izogibajo »zmerni« pivski prijatelji, ki so še do »včeraj« popivali skupaj.

A če se svoje poti ne zave sam, so vsa naša prigovarjanja, pridige in grožnje izrečene v veter!

Dolga pot, ki je ne bo zmoget sam

Kot je bil alkoholik uboga para v svoji alkoholni omami, je še bolj ubog, ko trezen ostane sam; dosedanji prijatelji se iz njega norčujejo, žena in otroci so čustveno ohlajeni do njega, sodelavci ga sumljivo pogledujejo in ugibajo če ne »blefira«. Po dolgih letih doživlja vsakdan brez omame; sivi dnevi so še bolj sivi zaradi ljudi, ki mu ne zaupajo... Koliko let že ni bral in pisal proste spise, zdaj pa mora to početi.

Če mu ne bomo pomagali, bo zašel s poti že na samem začetku. Kajti če ne bo začutil ljubezni in skrbi, naše prijateljske pomoči, se tudi sam ne bo mogel znova naučiti ljubiti svoje najbližje, naravo, delo brez alkoholne omame.

Še ena pravljica....

Na rodovitni ravnini je živel starka z edincem Saladinom, ki je na vse strani razsiral imetje. Uboga žena je v življenju imela pred očmi edinole srečo svojega edinca in ji je bilo silno težko dan za dnem gledati, kako hitro propada. Razsiral je denar s prijatelji v popivanju. Vedno bolj se je vdajal lenobi in čedalje hitreje drvel v propad.

Alkoholizem in žena

Alkoholizem vedno resno ogroža družino, še huje pa se odraža če pije žena, mati. Ne da delovanje alkohola pripelje organizem žene v najlepših letih do težkih duševnih in telesnih obolenj, ampak vpliva tudi na psihično deformiranost njene osebnosti. Intelektualne in moralne vrednosti se rušijo, popusti sposobnost samokontrole in izgubi se smisel za lepo in dostojno življenje. Kako naj bo torej mati alkoholik, kot labilna in propadajoča osebnost dober vzgojitelj svojih otrok? Alkoholizem ji onemogoča harmoničen duševni razvoj otroka. V otrokovi osebnosti pušča trajne, nepopravljive napake. Postanejo razdražljivi, neposlušni, nagnjeni so k pretepom. Nimajo potrpljenja in bežijo od učenja in dela. Večino dneva preživijo na ulici, dom jih vedno bolj odbija, saj v njem ne najdejo več tiste toplote, ki jo lahko izžareva le ljubeča mati, zdravo družinsko okolje. Mnogi otroci mater alkoholičark tudi telesno propadajo, čemur je vzrok slaba in neredna prehrana.

Težnja po posnemanju odraslih, jih počasi pripelje na pot, da tudi sami sežejo po alkoholu. In odraščajo novi bodoči alkoholiki...

Ko je porabil ves denar, je materi porabil še tisto, kar je s težavo zaslužila na najtežjih delih, kamor jo je prisilil sin; celo pretepal jo je. Žena je vrsto let molče prenašala sinovo ravnanje, na koncu pa jo je žalost strla. Svojo bolečino je razodela modremu sodniku. Ta jo je pazljivo poslušal, zatem pa nekoliko pomislil in jo vprašal: »Rekla si, da je bil tvoj sin kot otrok dober. Če je bil takrat dober, kako da je zašel na kriva pota, ko je odrasel?« »Zaradi pijače«, je hlipaje zakričala žena. »Zaradi pijače?«, je vprašal sodnik in dvignil glavo. »Če je tako, ga bo dole-

tela obsodba, a kaznovati moram tudi tiste, ki so svojega sina speljali na pot popivanja. Zato bom dal odsekati desnico tistemu, ki je tvojemu sinu dal prvo čašo.« Žena je prebledela in zakričala: »Tega je kriva moja desna roka. Moja desnica je zaradi moje slabosti in mojega neznanja dala sinu, ko je bil še otrok, usodno čašo.«

Globoko ganjen od te izpovedi je modri sodnik dvignil nesrečnico in rekel: »Pojdi, ne bom ti prizadejal novih bolečin, delo, ki si ga napravila, je najhujša obsodba.«

Kaj nas pravljica uči in veli?

Brez skrbi, nihče od nas ne bo zgubil desnice. Imamo pač to srečo, da otrok ne sprejemamo na delo. Ali pa smo morda kdaj tudi kakšnega petnajstletnega fantiča, kateremu pogled je komajda segel čez delovni stroj, silili k prvemu kozarcu pijače in mu prigovarjali, da ni »mož«, če ne poskusi alkohola?!

Smo kdaj komu odklonili kozarček, čeravno smo vedeli, da je usoden?!

Odgovorov na vprašanja ni. Morda pa je dovolj zgovoren podatek, da je bil v šestih letih v delovni organizaciji zaradi alkoholizma izključen samo en delavec, pet delavcev je bilo kaznovanih zaradi vnosa alkohola v tovarno, sedmim delavcem pa je bila izrečena kazen prenehanja delovnega razmerja s pogojno odložitvijo za določen čas. Vsi grešniki so se »spreobrnil« in nihče od teh ni bil izključen.

Torej je vsak razgovor o alkoholizmu v »Svilanitu« odveč. Alkoholikov, ali nimamo ali pa imamo, pa o njih »tovariško« molčimo. Tudi prav; k sreči modri sodnik iz pravljice ne obstoji, pa nas kazen ne bo doletela. Kazen za molčanje!

Za konec...

Še bomo zmajevali z glavami in globoko modrovali ob pogledu na sodelavca, ki bo vdan alkoholu v tolikšni meri, da svoje zasvojenosti ne bo mogel več prikriti. Ob pogledu nanj pa »čisto pozabili«, da smo še do »včeraj« mižali pred njegovim početjem ali celo z njimi popili kozarček!

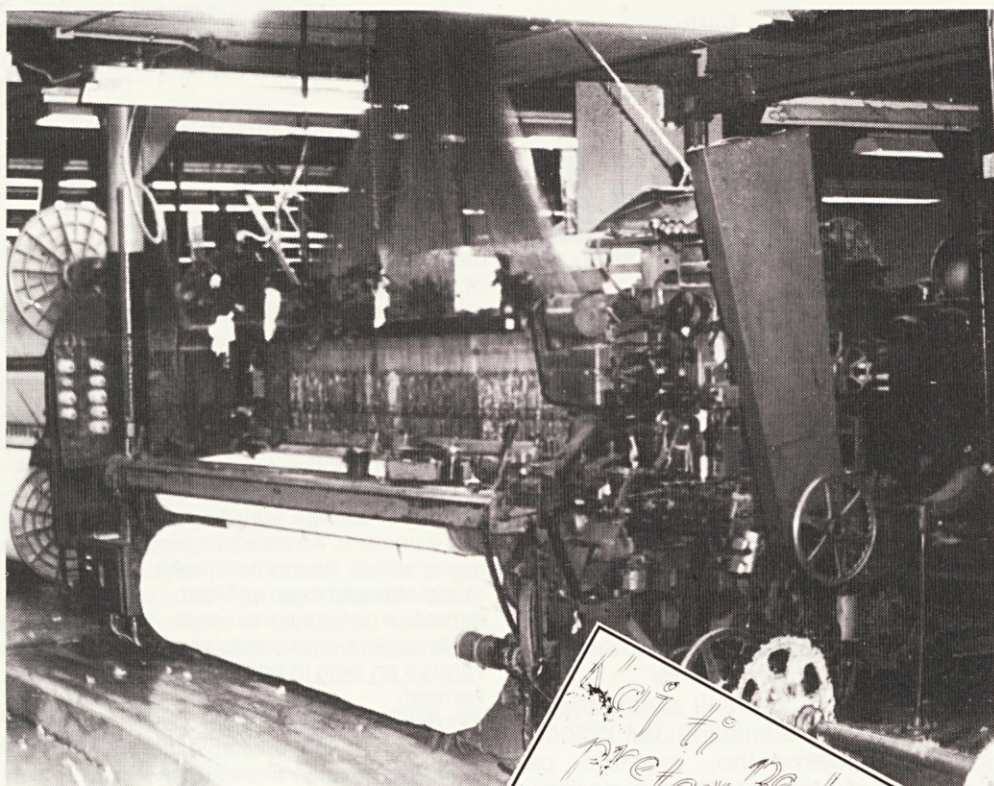
Si ne zaslužimo po vsem tudi mi kazni? Jo smemo neusmiljeno podeliti samo grešnemu kozlu, ki je grešnik postajal, ker se je nekontrolirano in neovirano pasel na travniku pregrehe?

Za marsikoga je zdaj prepozno. Bomo pustili piti tudi tiste, za katere je še čas?!

Ivana Skamen

Proizvodna dogajanja

MONTAŽA NOVIH STATEV

V mesecu novembru bomo v TOZDu Frotir prejeli prve statve iz pošiljke, katere vsebuje najnovejše statve za frotir, firme SAURER Typ 400. Te bodo opremljene z listovkami in namenjene proizvodnji valk brisač, preostale pa bodo opremljene za izdelavo frotir izdelkov z različnimi bordurami ter opremljene z žakardi.

Pripravljalna dela za montažo so v polnem teku; vrši se priprava temeljnega poda, žakardski konstrukciji vzporedna dela s pripravo utenzilij, priprava žakardskih galirung, ipd.

V mesecu septembru so vzdrževalci demontirali 18 starih statev. Delo je bilo kvalitetno in hitro opravljeno. Statve so bile zaradi iztrošenosti v večjem delu uničene. Del pogonskih delov statev, ki so še uporabni, bomo odprodali, nekaj pa jih bo ostalo doma za rezervne dele statev, ki so še ostale v obratovanju.

Zaradi prenehanja proizvodnje statev, katere so bile demontirane, je organizirano delo na preostalih strojih iz dosedanjega dvoizmenskega v troizmensko. Večjo proizvodnjo smo organizirali s 1. 10. 1986 in se bo odvijala na 40 statvah predvidoma do 1. 2. 1987.

Asortimanska prireditel v tkalnici zaradi izpada proizvodnje na Giani stro-

jih poteka tekoče. Z novimi statvami bomo prešli na proizvodnjo boljšega ter kvalitetnejšega programa. Velik premik bo v povečanem obsegu valk programa brisač, tako v enobarvnem kot v žakardskem pestrem asortimanu. Posebno zanimivo tehnično novost bomo dobili z montažo novih statev, saj bosta dva stroja opremljena tako, da bo možno tkati vzorčne bordure, kar bo novost v naši proizvodnji brisač.

Delavci svoje naloge, ki izhajajo iz montaže, tekoče realizirajo po mrežnem planu. Zastojev do sedaj še ni nobenih, elan dela pa je resnično na visoki stopnji. Zato pričakujemo, da bo montaža in vpeljevanje strojev končana v predvidenem roku. Proizvodnja iz novih strojev pa bo z nastopom leta 1987 že prisotna v našem asortimanu. Če bo vse po sreči, bo normalna proizvodnja že v drugem tromesečju prihodnjega leta.

Florjan Torkar

QSA R-61 NOV ROBILNI ŠIRINSKI AVTOMAT

V decembru 1986 bo v šivalnici montiran novi robilni širinski avtomat QSA R61, ki daje naslednje možnosti robljenja:

1. Delovna širina

Možnost šivanja brisač od dimenzije 30 x 30 do 100 x 150 cm

2. Vrste všitih obešank

a) oblika všivanja (premik obeh kračkov obešank, sicer všita skupaj) za širine obešank 10-15 mm

b) skupaj všita obešanka za širine obešank 10-35 mm

c) razpeto všita obešanka (U oblika s kotom 2 x 45, polje podatkov na obešanki je cca 80 mm) za širine obešank 15-20 mm

Pogoj za kvalitetno šivanje je dolžina obešanke 125 mm ne glede na obliko všivanja z dovoljenim odstopanjem +, - 1 mm.

Pri izbiri dolžin tiskanih obešank se ugotavlja odstopanja, odvisno od vrste traku, na katerega se tiskajo podatki. Konstantna dolžina 109 mm je trenutno samo dvobarvna obešanka Svilanit.

3. Širina širinskih platen

Za kvalitetno zarobljenje brisač po širini je potrebnih 35 mm širinskega platna in minimalno 31 mm, širina zarobljenega robu je 10 mm.

Trenutno je širina širinskih platen zelo različna, kot kaže tabela za večino artiklov:

artikel	dim. v cm	šir. pl. v mm
KORA	30 x 50	30
KORANA	50 x 100	30
KLAS E	50 x 100	30
DANIJELA	45 x 80	47
FRANK	50 x 90	30
REN tep.	50 x 70	30
MAROKO E	65 x 130	25
KOČNA E	65 x 130	30
MEDULIN	70 x 150	30
FEDIJA	65 x 130	45
JASNA	65 x 130	45
MARGARET	65 x 130	45
MENFIS	80 x 160	47
KLEMENTINA	100 x 150	45
KANDI	100 x 100	45
MESINA	60 x 110	70
MITJA	50 x 90	30

(Nadaljevanje na 6. strani)

Iz uradnih listov
za življenje

Pravilnik o odgovornosti za kršitve
delovnih obveznosti

PAVŠALNA ODŠKODNINA

Mnogo manj besed je izrečenih in zapisanih v zadnjem času o našem redu in disciplini, skoraj nobene razprave o tem, kako izvajamo tisto, za kar smo se dogovorili in sprejeli s **Pravilnikom o odgovornosti za kršitve delovnih obveznosti**. Eden izmed vzrokov za to je bilo v preteklosti pomanjkanje materiala in s tem povzročeni zastoji v proizvodnji, temu so sledili dobri rezultati poslovanja, ves čas pa je tudi prisotno, da je opozarjanje na red za vodje dela in vse delavce silno zoprna zadeva. Tu in tam pa se le opazi da večja napaka ali izkoriščanje posameznika preseže mero in se spomnimo, kako bi morali ukrepati, pa se za nekoga evidentira kršitve delovnih obveznosti, za drugega pa ne. In to seveda, za isto ograjo. Včasih pravimo, saj je drugje še slabše, v nekaterih tovarnah ob dveh stojji pri tovarniških vratih, mi pa le v obratu. Takšne pri-

merjave pa se najdejo tudi v ožjem krogu in završi v obratu, ko vodja dela od invalidov, ki delajo s skrajšanim delovnim časom zahteva, da si lahko privoščijo le 15 minut malice, njihov zdrav sodelavec pa si ob 4 urnem dopustu privoščiti polurni odmor.

V pravilnik smo zapisali dogovorjena načela reda in discipline ter določili povšalno odškodnino, premalo pa smo storili, da teh določil ne bi pozabili. Nekateri pa jih dobro poznamo in jih spretno izkoriščamo.

In kaj smo sploh sprejeli?

119. člen pravilnika

Poleg v 117. čl. naštetih negativnih ravnanj, ki imajo za posledico izrek ukrepa pavšalne odškodnine, se pri vrednotenju delovne uspešnosti delavca upoštevajo tudi naslednje kršitve delovnih obveznosti, ki so točkovno ovrednotene in katerih vpliv-

nosti v faktorju delovne uspešnosti ter normativ v smislu pravilnika o delu določi delavski svet s svojim sklepom:

1. zamuda ob prihodu v delovno organizacijo
  - a) do 10 minut zamude 20 točk
  - b) nad 10 minut zamude 40 točk
2. a) nepotrebno odstranjevanje z delovnega mesta 50točk
- b) predčasen odhod na malico 30 točk
- c) nepravočasen prihod iz malice 30 točk
- d) kuhanje in pitje kave izven predpisanega časa 30 točk
3. Privatni izhod iz delovne organizacije med delom
  - a) privatni izhod 20 točk
  - b) odhod k zdravniku, ki ne gojuje bolniškega staleža, razen v primeru, ko zdravnik pisмено odloči, da mora delavec ob določenem času večkrat mesečno priti na zdravljenje 20 točk
4. Nespoštovanje predpisov iz varstva pri delu in požarne varnosti
  - a) kršitev določbe o zavarovanju pred požarom in eksplozijo 50 točk
  - b) odstranjevanje uzaščite na delovnem mestu in navodil iz varstva pri delu 50točk
  - c) nered na delovnem mestu 50 točk
  - e) neizvrševanje ali malomarno, neredno ali nepravočasno izvrševanje del oziroma nalog, zaradi česar so ogrožena življenja ali varnost ljudi in ostalih predpisov, ki jih določa samoupravni splošni akt 50 točk
5. a) predčasno prenehanje opravljanja del oziroma nalog 30 točk
- b) predčasen odhod iz delovne organizacije 50 točk

(Nadaljevanje s 5. strani)

LERO	100 x 50	25
KRISTA	80 x 40	25
KORANA	100 x 50	32
ZENIT 90 E	65 x 130	32
ZENIT 65 E	65 x 130	32
ZENIT 100 E	100 x 150	32
ŠARLOTA 165 P	50 x 90	30
ŠARLOTA 65 P	65 x 130	30
ŠARLOTA 100 P	100 x 150	30
MISS 50 T	50 x 100	30

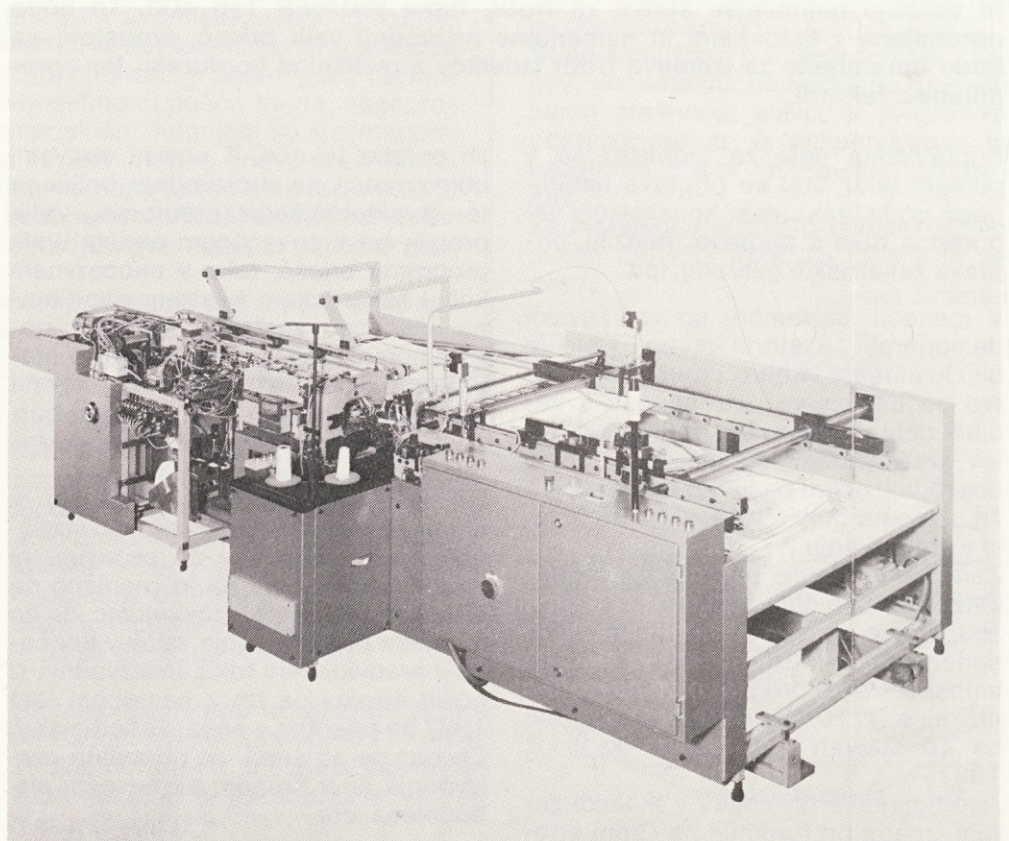
Zaradi različnih širin širinskih platen se bo potrebno dogovoriti za ureditev le-teh za avtomatsko širinsko zarobljenje.

S tem robilnim avtomatom po širini naj bi bilo zarobljeno približno 15 % brisač pod pogojem, da bo urejeno vzdrževanje in da se na avtomat predvidi takšne artikule, kjer bi bilo čimmanj menjav:

- velikosti brisač
- barv sukanca
- vrste obešank

Vse navedene menjave na robilnem širinskem avtomatu zmanjšujejo izkoriščenost avtomata, povečujejo medfazno zalogo pred robljenjem in zmanjšujejo delovni prostor.

Problem prostora pa bo nastopil že zaradi precejšnje velikosti robilnega širinskega avtomata (4200 x 2400 mm).

6. Neevidentiranje kršitev delovnih obveznosti 50 točk
 7. a) neopravičen izostanek z dela (1 dan) 80 točk
 b) neopravičen izostanek z dela (2 dni) 160 točk
 c) neopravičen izostanek z dela (3 dni) obvezna prijava disciplinski komisiji

8. Pri kriterijih:

- a) zamuda ob prihodu v delovno organizacijo
 b) privatni izhod iz delovne organizacije se delavcem, ki delajo v drsečem delovnem času in storijo navadno kršitev delovnih obveznosti v okviru obveznega delovnega časa, obračuna dodatnih 20 točk.

Sam člen mnogim pove dovolj, da pa bi ga vsi enako razumeli, pa so delavski sveti sprejeli še Predpis o izvajanju kontrole reda in discipline in načela splošnega reda.

Pedpis o izvajanju kontrole reda in discipline

1. Zamude ob prihodu v delovno organizacijo kontrolira in evidentira vratar v vseh treh izmenah, pri tem pa se upošteva radijsko točen čas. Za točen čas prihoda v delovno organizacijo se smatra 6 ura, 14 ura in 22 ura.

Opravičljive so zamude v primeru neugodnih vremenskih razmer katere ugotavlja in o tem izda obvestilo splošna služba. Splošna služba posreduje podatke o zamudah ob prihodu v delovno organizacijo vsem delovnim enotam – poenterkam do drugega dne v mesecu za pretekli mesec.

2. Nepotrebno odstranjevanje z delovnega mesta kontrolira in evidentira neposredni vodja dela. Za nepotrebno odstranjevanje z delovnega mesta oziroma delovnega območja se smatra v tekočem dnevu čas, ki je večji od 20 minut, kateri je določen za osebne potrebe, kot je pitje osvežilnih napitkov, kajenje, počitek, itd.

3. Predčasen odhod na malico ali nepravočasen prihod z malice. Delavec to kršitev stori, če ne upošteva pri odhodu na malico ali prihodu z malice čas, ki je za posamezne delovne enote določen s sklepom delavskega sveta oziroma prekorači dovoljeni čas trajanja malice (30 minut). To kršitev evidentira neposredni vodja dela, če je odhod na malico v času do 10 minut prej oziroma če je prihod z malice do 10 minut kasneje. V kolikor pa je odhod na malico ali prihod iz malice izven tolerance 10 minut pred ali po malici pa se takšna odsotnost evidentira kot nepotrebno odstranjevanje z delovnega mesta (tč. 2 a).

4. Privatni izhod iz delovne organizacije med delom kontrolira in evidentira neposredni vodja dela. Za privatne izhode se smatra vse, kar ni vezano na delovno organizacijo in delo v DPO, DPS, KS in SIS.

5. Nespoštovanje predpisov iz varstva pri delu in požarne varnosti kontrolira in evidentira neposredni vodja dela.

POROČILO VARNOSTNE SLUŽBE ZA MESEC OKTOBER 1986

Izhodi s kartončki:							
Delovna enota	Služb. izhodi	Letni dopust	K zdravniku	Koriščenje	Privatni izhod	Skupno štev. izhod.	Skupni % izhodov na št. zaposlenih
10	5	44	12	35	25	121	84.03
13	7	108	8	15	28	166	77.94
14	4	76	7	22	28	137	88.39
15-17	11	58	-	35	19	123	236.54
20	50	15	5	132	9	211	376.79
23	15	8	1	13	4	38	146.15
30	72	31	1	128	-	235	176.70
36	2	20	-	8	7	31	114.82
41-43	14	33	-	69	121	123	155.70
Skupaj	180	393	34	457	121	1185	133.90

Brez kartončka je bil en izhod. Zamude na delo
 Varnostna služba je posredovala tudi telefonske zveze in sicer 51 privatnih in 9 službenih.
 iz DE-10
 iz DE-13
 iz DE-14
 iz DE-15-17
 iz DE-20
 iz DE-30
 iz DE-41
 1 delavec
 14 delavcev
 2 delavca
 4 delavci
 9 delavcev
 2 delavca
 3 delavci
 35 delavcev

SVILANIT KAMNIK
 tekstilna tovarna
 Splošno-kadrovska služba

Z B I R N I K P O R O Č I L
 "EVIDENČNI LIST KRŠITEV DELOVNIH OBVEZNOSTI"
 za VII - IX/ 1986

Kamnik, dne 20.10.1986

Delovna enota oziroma služba	1a	1b	2a	2b	2c	3a	3b	4a	4b	4c	4d	4e	5a	5b	6	7a	7b	7c	Skupaj
Sivalnica	11	4				58	6												79
Tkaln. in priprav.	5	17	2			23	3						13			1			64
Konfekcija						68	7												75
Barv. in oplem.		1				41											1		43
Vzdrž. in energ.	20	8	3											3					34
Tiskarna		1				7													8
Strek. službe						1													1
Kontrolni odd.						2													2
TOZD PROTIR	36	31	5			200	16						13	3		1	1		306
TOZD SVILA	11	2	1			7													21
Spl. kadr. sl.						2													2
Gosp. fin. sl.	1																		1
Komerc. sl.	3		1																4
Nabavna sl.	1		1			2													4
D. S. S. S.	5		2			4													11
DEL. ORG.	52	33	8			211	16						13	3		1	1		358

6. Predčasen odhod z dela. Za predčasno prenehanje opravljanja del in nalog se smatra, če delavec preneha z delom več kot 2 minuti pred časom, ki je predpisan za določena dela s predlogom sklepov svetov delovnih enot in dokončnim sklepom delavskega sveta. Predčasen odhod iz delovne organizacije pred 6. uro, 14. uro in 22. uro evidentira vratar.

7. Evidentiranje kršitev delovnih obveznosti izvaja vsak nadrejen delavec, ki ima pravico evidentirati. Če se nered očitno nekje pojavi ob določenem času, iz evidenčnega lista o kršitvah delovnih obveznosti pa to ni razvidno, se smatra, da vodja dela ne opravlja dobro kontrole. Kot neevidentiranje kršitev delovnih obveznosti se smatra tudi neoddajanje mesečnega poročila o kršitvah delovnih obveznosti delavca.

8. Neopravičeni izostanki z dela neopravičen izostanek z dela 1 dan, neopravičen izostanek z dela 2 dni, neopravičen izostanek z dela 3 dni obvezna prijava disciplinski komisiji.

9. Posamezna kršitev delovnih obveznosti se lahko evidentira samo enkrat dnevno.

10. Če se trikrat zaporedoma (mesečno) pojavi ocena 3 ali 5 krat letno, mora neposredni vodja dela dati predlog za uvedbo disciplinskega postopka. V kolikor neposredni vodja dela tega ne izvrši, se to smatra kot kršitev 6. točke 119. člena pravilnika.

11. Sestava komisije. V delovni organizaciji se ustanovi komisija za kontrolo izvajanja 119. člena pravilnika o odgovornosti za kršitev delovnih obveznosti ter kontrolo izvajanja predpisov o izvajanju 119. člena pravilnika.

Vsaka osnovna organizacija sindikata imenuje vsake 6 mesecev po enega člana v komisiji za kontrolo izvajanja določil. Pri delu komisije sodelujejo tudi: individualni poslovodni organ DO, individualni poslovodni organ TOZD Frotir in TOZD Svila ter vodja splošne službe.

12. Delavec vodja dela ali dežurni delavec, ki ugotovi, da delavec iz druge delovne sredine ne spoštuje predpisov o izvajanju discipline, mora o tem obvestiti neposrednega vodjo dela kršitelja, ki mora napake evidentirati.

13. Izračun normativa

ocena 7: do 40 točk, 0 odbitnih točk, isti OD

ocena 5: 41 do 80 točk, 6 odbitnih točk, minus 3 % OD

ocena 3: nad 81 točk, 12 odbitnih točk, minus 5 % OD

Splošni red

1. Delo v delovni organizaciji traja s polurnim počitkom 8 ur. Delavec mora priti v delovno organizacijo ob 6., 14. in 22. uri. Delavci, ki delajo z drsečim delovnim časom morajo priti v delovno organizacijo do 7. ure.

2. Delavcem, katerim ni omogočen reden prihod na delo z javnimi prevoznimi sredstvi, se izda posebna dovolilnica, s katero se mu določi delovni čas in način, kako nadoknadi zamujeni čas.

Dovolilnica se izda samo v primeru, ko čas prihoda javnega prevoznega sredstva na postajališče po voznem redu oziroma čas odhoda javnega prevoznega sredstva iz postajališča po voznem redu ni manjši od 10 minut s tem, da se delovni proces ne omejuje. To določilo pride v poštev samo v primeru, da delavec nima drugega rednega javnega prevoznega sredstva v okviru 45 minut pred pričetkom delovnega časa oziroma 30 minut po končanem delovnem času.

Dovolilnice, ki jih izdaja splošna služba na podlagi predhodnega predloga delovne enote oziroma službe, vsebujejo dovoljeno uro prihoda v delovno organizacijo oziroma odhoda iz delovne organizacije ter dan in čas v mesecu, ko mora delavec nadomestiti manjkajoči čas.

3. Tisti delavci, ki jim je dovoljen prihod v delovno organizacijo z zamudo zaradi neugodnih avtobusnih zvez, morajo izgubljeni delovni čas nadomestiti tekom meseca.

4. Delavci, ki so s potnim nalogom poslani na službeno potovanje in potovanje traja po 22. uri, se morajo naslednjega dne javiti na delo najkasneje do 8. ure. O tej upravičenosti odloča direktor DO oziroma TOZD.

5. Delavci, ki so delali v podaljšanem delovnem času in je delo trajalo po 22. uri, lahko naslednji dan koristijo ure prejšnjega dne, vendar pa se morajo o tem dogovoriti predhodno z neposrednim vodjem dela.

6. Predčasno prenehanje z delom 5 ali 10 minut zaradi umivanja se dovoljuje na delih in nalogah, ki so posebej določena na svetu delovne enote in potrjena na delavskem svetu.

7. Izhod med delovnim časom je dovoljen samo z dovolilnico; če vodja dela nima pri sebi dovolilnice, mu napiše upravičenost

do izhoda na listek. Izhodi med delovnim časom so dovoljeni v naslednjih primerih:

a) privatno

– če traja čas privatnega izhoda do 30 minut, je to kršitev 119. člena pravilnika 3.a točke;

– če traja čas privatnega izhoda več kot 30 minut, se obravnava enako kot pri prvi alineji te točke, obenem pa se delavcu v delovni čas ne upošteva polna ura. Daljši izostanek kot eno uro se šteje kot neupravičeni izostanek z dela na odsotne ure.

Ure, ki jih delavec porabi za privatni izhod, se ne morejo nadomestiti s kasnejšim delom. V obračun OD se dajo le ure, ki jih je delavec dejansko opravil (brez ur, ki jih porabi za privatni izhod.)

a) kot privatni izhod se smatra tudi obisk zdravnika ali zobozdravnika. V primerih, ko je delavec naročen pri zdravniku oziroma zobozdravniku zaradi bolečin oziroma injekcij (v nujnih primerih, ki ne pogojujejo staleža), se delavec z vodjo dela lahko dogovori, da bo zamujeni čas nadoknadil kasneje in se mu zato kršitev delovnih obveznosti ne evidentira. Takšno nujno odsotnost delavec dokaže s potrdilom zdravnika za naročeni termin.

b) službeni izhod zaradi poslovnih opravkov,

c) izhod iz DO zaradi opravljanja samoupravnih in delegatskih zadev za potrebe DO

d) družbeno politično delo in delo v društvih in KS se omejuje na največ 8 ur mesečno,

e) za primer slabega počutja, ker si mora iskati zdravniško pomoč,

f) koriščenje ur, katere je delavec opravil v podaljšanem delovnem času,

g) letni dopust – le tega se lahko koristi samo 4 oziroma 8 ur. Odobri ga vodja dela, ki je pooblaščen, da ga podpisuje, vendar pri tem ne sme trpeti delovni proces,

8. Kartone za izhod podpisuje pooblaščen vodja dela. Če se bo delavec hotel odstraniti z dela brez dovolilnice, se šteje, da je kršil delovno obveznost po 119. členu pravilnika 5.b točke.

9. Izhodni kartoni so obvezni za vse delavce, razen za delavce, ki jih samoupravni sporazum navaja kot delavce s posebnimi pooblastili in odgovornostmi.

10. Delavec, ki zapušča tovarniško območje s karatončkom, mora le-tega oddati pri vratarju. Vratar kartončke obdrži, vpiše čas izhoda in če se delavec vrne, tudi čas vrnitve. Naslednji dan vrne vse karatončke s knjigo poročil (dnevnik) v splošni oddelek, le-ta pa kartončke razdeli po enotah in jih vrne poenterkam, ki prinesejo v to službo dnevna poročila.

11. Za izhodne kartončke se vodi register s številko in ko je kartonček izpisan, dobi delavec drugega.

12. Kuhanje in pitje kave se dovoljuje v popoldanski izmeni samo od 6. do 7. ure, v popoldanski izmeni samo od 14. do 15. ure in v nočni izmeni samo od 22. do 23. ure v okviru 10 minut. Vsak svet DE oziroma DS določa čas in skupine za kuhanje in pitje kave. Vse skupine lahko kuhajo in pijejo kavo med malico po razporedu malice. V primeru kuhanja in pitja kave izven predpisanega časa se to smatra kot kršitev 119. člena pravilnika pod točko 2.d.

Pitje kave na avtomatu oziroma DM izven določenega časa je možno samo v okviru dovoljenih časov za osebne potrebe.

13. Kadar se delavec zaradi narave dela ne more držati urnika malice, neposredni vodja dela dovoli drugačen raspored malice v okviru 30 minut.

14. Delavcu, ki je odšel k zdravniku med delovnim časom, se ure, ko je bil na delu, normalno obračunajo, za ure, ko gre k zdravniku, se mu obračuna bolniška, če prinese bolniški list. Če le-tega ne prinese, se mu ure, ko je bil odsoten, ne obračunajo, lahko pa jih v tekočem mesecu nadoknadi, če je bil pri zdravniku zaradi injekcij ali bolečin in se je z vodjo dela dogovoril, da bo izostanek nadoknadil. Delavec, ki je odšel k zdravniku med delovnim časom in njegov odhod ne pogojuje bolniškega sta-

leža oziroma ni odšel k zdravniku zaradi nujnosti po predhodnem odstavku, je s tem kršil 119. člen pravilnika pod 3.b točko.

15. Delavcu, ki je zamudil 30 minut, se to upošteva kot zamuda in se obravnava po 119. členu pravilnika o disciplinski in odškodninski odgovornosti. Delavec, ki je zamudil na delo več kot 30 minut, se enako obravnava kot pri prvem stavku, obenem pa se mu v delovni čas ne upošteva polna ura. Za vsako zamudo preko polne ure se mu šteje kot neupravičen izostanek z dela vsaka polna ura. Kadar delavec zamudi na delo in prosi neposrednega vodjo dela za dopust, mu ga leta lahko odobri samo 4 ali 8 ur.

16. Svet delovne enote bo na podlagi mesečno zbranih podatkov obravnaval disciplino kvartalno pod redno točko dnevnega reda. Še posebej pa bo svet delovne enote obravnaval tistega delavca, ki bo dvakrat zaporedoma oziroma trikrat letno dosegel oceno 3.

17. Komisija za kontrolo izvajanja določil 119. člena pravilnika o odgovornostih za kršitve delovne obveznosti ter kontrole izvajanja predpisov o izvajanju 119. člena pravilnika, ki je ustanovljena v okviru delovne organizacije, mora kvartalno podati obvestilo o redu in disciplini na delavski svet TOZD, DSSS in DO ter mora dati predlog za nadaljnje izboljšanje delovne discipline.

Predpis o izvajanju kontrole reda in discipline se uporablja od 1. 7. 1985 dalje.

Vsa ta pravila ponašanja niso nastala slučajno in zato, da bi bila namenjena le posameznikom. Želeli smo biti boljši in ustvariti več, pa smo se zadovoljili s tem, kar imamo, saj nam gre dobro. 880 nas je zaposlenih, v povprečju 830 vsak dan na delu. Če bi vsi izkoristili le 5 minut več, kar sploh ne bi bilo težko, bi nas lahko bilo 9 manj ali imeli zato boljše rezultate in osebni dohodek. Seveda bi za opozarjanje, evidentiranje in obračunavanje kršitev delovnih obveznosti tudi potrebovali nekaj časa. Danes nam ta čas ostaja neizkoriščen, ker te silno zoprne zadeve puščamo takšne kot so bile sprejete. Nobena modrost pa ni več vedeti, da za soncem pride dež, za sedmimi debelimi leti sedem suhih in takrat razmišljati o tem, kaj bi bilo, če bi, je navadno prepozno. Vprašanje je le, kdaj in kdo bo poiskal utrgano nit in jo zvezal, da bi bila suha leta manj težka ali sedanji rezultati boljši in več vredni.

Bogo Wiegete

PODELJENA NAJVIŠJA PRIZNANJA

Ob našem tovarniškem prazniku vsako leto podelimo najvišja priznanja so-delavcem za strokovno, družbeno politično in prizadevno delo.

Oktobersko nagrado za družbenopolitično delo je prejela **Rijavec Zdenka**, pomočnica vodje DE konfekcija frotirja. V DO Svilanit se je zaposlila leta 1964 kot tekstilni tehnik, ob dobrem opravljanju del in nalog pa je bila in je tudi ves čas družbenopolitično aktivna. Zaradi izrednega posluha in smisla za delovanje v sindikatu je bila izvoljena za predsednika izvršnega odbora sindikata TOZD Frotir v mandatnem obdobju 1978-80.

Zdenka Rijavec

Od leta 1975 je Zdenka aktivna tudi v osnovni organizaciji ZK, katere člani so ji v letu 1982 zaupali vodstvo in to organizacijo vodi še danes. Vedno se je vključevala v delo samoupravnih organov, bila je član odbora delavske kontrole TOZD Frotir, član delavskega sveta delovne organizacije, dve mandatni obdobji predsednik komisije za reševanje stanovanjskih problemov delavcev DO Svilanit in namestnik predsednika komisije za nagrajevanje. Ob zadnjem imenovanju izvršilnih organov delavskega sveta DO pa ji je bila zaupana naloga predsednika komisije za vrednotenje zahtevnosti in uspešnosti dela.

Zdenka pravi, da je še najraje delala v sindikatu, čeprav je bilo tam dela zelo veliko. Ni pa najbolj zadovoljna z od-

nosom nekaterih ljudi, ki pridejo na sestanke le sedet, da jim pač mine čas in tako le na zunaj izpolnjujejo svoje dolžnosti. Predvsem komunisti bi morali biti v teh stabilizacijskih časih bolj zavzeti za delo in s konkretnimi nalogami pomagati pri reševanju določenih problemov v naši družbi.

Za uspehe pri strokovnem delu je prejel priznanje **Windšnurer Milan**, ki od leta 1979 vodi plansko-analitski oddelek v gospodarsko finančni službi.

Milan ima bogate izkušnje na področju obvladovanja ekonomskih zakonitosti, zato so njegovi predlogi odlična podlaga za sprejemanje poslovnih od-

Milan Windšnurer

ločitev, ki vplivajo na poslovanje delovne organizacije.

V zadnjem letu poslovanja, ko so odločitve delovne organizacije v smislu razporejanja na področju razpolaganja z delom družbenih sredstev z zakonom omejene, se je izredno poglobil v analiziranje kriterijev in možnosti za razpolaganje s temi sredstvi.

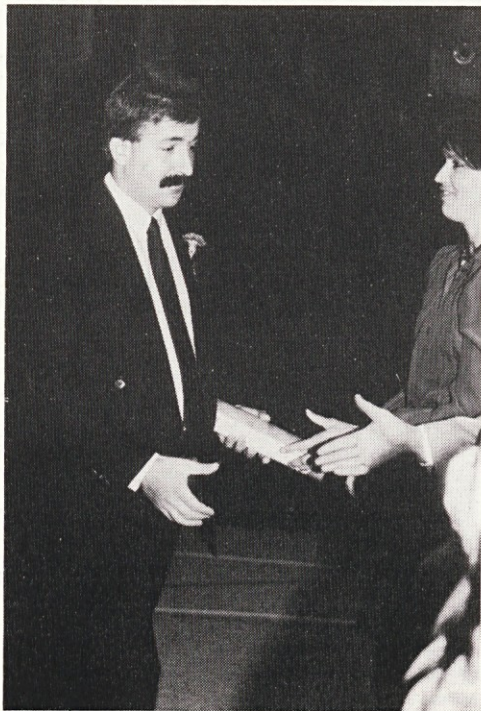
Vedno se trudi, da bi tisti del poslovnih informacij, ki so namenjene in so podlaga za samoupravno odločanje, posredoval v čim bolj razumljivi obliki. Milan skoraj ves svoj prosti čas, kljub slabemu zdravju, izkoristi za delovanje pri odbojškarskem klubu. Športnik od mladih nog, še vedno rad trenira in posreduje svoje odbojškarske izkušnje pionirčkom, obenem je v strokovnem svetu kluba in vodi tudi poslovanje. Na

republiški odbojarski zvezi je zadolžen za tisk. Prav potihoma pa piše o razvoju športa v Kamniku, zato mu želimo pri pisanju obilo uspeha.

Za prizadevanje pri izvajanju delovnih nalog je prejemnik letošnje oktobrske nagrade **Buser Karlo**, ki se je v naši DO zaposlil 1980. leta kot kvalificiran kuhar na delih in nalogah vodja obrata družbene prehrane. V tem obdobju smo urejali obrat družbene prehrane v novozgrajeni upravni zgradbi in Karlo je sodeloval s svojimi strokovnimi predlogi pri uvedbi nove organizacije obrata. S svojim znanjem in čutom za prehrano delavcev je pripomogel k popestitvi prehrane zaposlenih. Ves čas skrbi za dobro delo vseh zaposlenih v obratu in med njimi goji lepe in pristne delovne in medčloveške odnose.

Čeprav so zmogljivosti našega obrata družbene prehrane omejene, se trudi, da je količina in kvaliteta malice zagotovljena, pa čeprav tudi na račun njegovega prostovoljnega dela, ki se

Karlo Buser

včasih prične že ob 2. uri ponoči. V poletnem času pa se najmanj za en mesec preseli tudi v počitniški dom na Rab, kjer s svojimi kuharskimi veščinami v veliki meri pripomore k dobremu počutju dopustnikov.

Karlove velika želja je, da bi dozidali in prenovili našo menzo, saj bi nam potem lahko ponudil še več dobrot in boljše malico.

Ko smo nagrajence povprašali o občutkih, ki jih imajo ob prejemu teh najvišjih priznanj, so vsi trije izrazili veliko presenečenje in obenem zadovoljstvo, saj je to končno tudi priznanje vsem njihovim sodelavcem.

Inči

Obiskali so nas

Član IO RO SRH Aleksander Ilič, sekretar RO SRS Jože Miklič in predsednica RO SRH Kramarič Mira.

Delovno organizacijo Svilanit je 6. novembra obiskala delegacija RO Sindikata delavcev tekstilne in usnjarsko predelovalne industrije Hrvaške s predstavniki RO Slovenije.

Razgovor je potekal predvsem o problematiki gospodarjenja: izvozu, nabavi strojne opreme, preskrbi s surovinami in repromateriali iz uvoza. Izmenjana so bila tudi stališča o sindikalnih temah: odločanje delavcev, nagrajevanje po delu, informiranje in delo sindikata v DO.

Člani delegacije so bili prijetno presenečeni nad doseženimi rezultati poslovanja, ob ogledu delovne organizacije pa jim je posebno pozornost vzbudil izgled urejenosti ter urejenih in čistih delovnih enot.

Bogo Wiegele

SREBRNA PLAKETA KAMNIKA – SELJAK BOGDANU

Pravilnik o podeljevanju častnih priznanj občine Kamnik, ki je bil sprejet leta 1981 opredeljuje v svojih določbah, da občinska skupščina podeljuje plaketo Kamnika, javno priznanje in nagrade osebam ali organizacijam za posebne uspehe, ki so jih dosegle na gospodarskem, družbenopolitičnem, znanstvenem, vzgojnem, zdravstveno-socialnem, kulturno-prosvetnem in športnem področju. Srebrno plaketo Kamnika se lahko podeli osebam, občanom Kamnika za več kot 20-letno delo na enem ali več od naštetih področij. Tovrstno priznanje je v letu 1986 prejel na pobudo družbeno političnih organizacij DO Svilanit, član naše delovne organizacije tovariš Bogdan Seljak, direktor temeljne organizacije Frotir. V predlogu za podelitev smo v delovni organizaciji zapisali:

Seljak Bogdan se je v DO Svilanit zaposlil 29. aprila 1948. Ob delu se je dodatno izobraževal in leta 1968 končal Tehnično tekstilno šolo v Kranju. Vrsto let je uspešno opravljal dela in naloge vodje delovne enote tkalnice. Leta 1981 je bil imenovan za direktorja TOZD Frotir. Vsa dela je opravljal vestno in prizadevno. Ob delu je bil tudi celotno obdobje družbeno politično aktiven.

V DO Svilanit je bil tudi član in predsednik odbora sindikata delavcev tekstilne in usnjarske industrije Kamnik, član občinskega sindikalnega sveta in predsedstva OSS, v letih 1978 – 82 je bil član DPZ SO Kamnik v KS Zaprice, član skupine delegatov za delegiranje delegata v zbor občin skupščine SRS, član komiteja za DER. V DO pa je bil vrsto let tudi načelnik štaba CZ.

Pri opravljanju funkcij in delu si je tovariš Seljak vidno prizadeval tako za uspešnost in učinkovitost poslovanja ter razvoj družbeno ekonomskih odnosov, kakor tudi za razvoj samoupravljanja in krepitev vloge DPO v celotnem družbenem sistemu.

V razgovoru o njegovi prehojeni strokovni in družbeno-politični poti je povedal; da je rasel s Svilanitom vse od nastanka delovne organizacije Svilanit, saj se je zaposlil v Otekso v Šmarci, ki je bil eden od predhodnikov delovne organizacije na sedanjem prostoru. Sprva se je uvajal in delal kot tkalec; tedaj se je tkalo še na ročnih statvah in na statvah, ki so bile predelane in prilagojene za tkanje frotirja iz statev za tkanje iz drugih materialov. Napredoval je v mojstra in se z ostalimi trudil za izpolnjevanje statev v tehnološkem smislu, predvsem za izboljšanje kvalitete tkanja.

Prizadevali so si tehnično dopolnjevati in izpopolnjevati statve in ostalo opremo za dosego enake kvalitete, kot so jo dobili na ročnih statvah ob seveda večji proizvedeni količini. Kljub takratnim pionirskim pogojem za delo in razvoj tehnologije tkanja, predvsem z vidika osnovnih materialov, klimatskih pogojev in prostorskih možnosti, slabih in neprimernih prostorih in omejenih možnosti gradnje, se je le ta nezadržno in spontano rojeval, rasel in stopnjeval. Tudi pogoji za delavce v sami proizvodnji so bili precej težji kot danes, predvsem temperaturni pogoji; bilo je več težjega fizičnega dela, ker ni bilo na razpolago dovolj pomožnih sredstev oziroma pripomočkov in tudi družbeni standard je bil na precej nižjem nivoju kot danes.

Na podlagi dogajanj na tržišču je bilo čutili, da ima izdelava frotirja in frotir izdelkov pred slabo perspektivni razvoj, zato je bila ta ugotovitev odločilna za nadaljni obseg proizvodnje frotirja. Prvotna zamisel je bila, da bi za razširitev proizvodnje frotirja uporabili objekte v Šmarci in sicer z delno dograditvijo. V tem času je napredoval v obratovodja tkalnice. S prihodom direktorja Marcijan Staneta je bila dana pobuda, da se pristopi k izgradnji novih prostorov za proizvodnjo frotirja na novi lokaciji na Perovem. Tu se je z gradnjo potem tudi dejansko zastavilo. Frotir je prevladal nad ostalimi artikli. Z izgradnjo prostorov se je odprla predvsem možnost za nabavo novih tkalskih strojev. Prvič so bili nabavljeni originalni stroji Thiele in sicer kar osemnajst. Tako je bila dana dejanska možnost za tkanje kvalitetnih tkanin in pogoji za izpopolnjevanje tehnologije in organizacije dela, kljub začetnim težavam, saj se je pričelo delati v še nedograjeni stavbi.

Razvoj je zahteval organizacijo izobraževanja za osnovne profile kadrov predvsem tkalcev in previjalcev, posebna pozornost pa je bila namenjena mojsterskemu kadru, katerega so sistematsko izobraževali v sami delovni organizaciji, ker pač splošno šolstvo ni dalo tako specifičnih kadrov. Širok asortiman frotir izdelkov je zahteval stalno prilagajanje in razvijanje tehnologije tehnoloških postopkov in ostalih organizacijskih prijemov za čimbolj smotno in učinkovito proizvodnjo. Za vzpodbujanje učinkovitosti dela tako količinskega kot kvalitetnega ima velik pomen uvedba, ter sistemsko spremljanje ter dograjevanje sistema nagrajevanja, t.j. določanje relativnih vrednosti zahtevnosti posameznih del ter merjenje in ocenjevanje delovnega učinka predvsem po količini in kvaliteti. Izvajanje tega sistema je omogočilo in spodbudilo stalno večanje produktivnosti in dvig kvalitetne ravni izdelkov. S tem področjem se je tovariš Seljak živo ukvarjal kot obratovodja tkalnice in tudi kot član ter predsednik komisije za izvajalčevo učinkovitost.

Njegovo strokovno delo pa je vseskozi prežeto tudi z delom v samoupravnih organih in družbeno političnih organizacijah znotraj delovne organizacije ter predvsem na občinskem nivoju. Tudi na tem področju si je prizadeval za spodbujanje učinkovitosti delovanja le teh. Ocenjuje, da so z zahtevami v gospodarstvu rastle tudi zahteve po učinkovitem upravljanju družbenih sredstev, vendar se temu področju ni namenilo zadosti pozornosti, kar se odraža v sedanjem družbenem in gospodarskem stanju.

Jerman Alojz

OB 100-LETNICI PREDILNICE LITIJA

Dne 6. septembra 1986 je naš največji dobavitelj bombažne preje Predilnica Litija praznovala 100-letnico svojega obstoja.

Ob tem svečanem jubileju je Predilnica Litija povabila vse svoje poslovne partnerje in prijatelje, ki so ji v težkih trenutkih njenega dolgoletnega razvoja stali ob strani.

Ko je v dolini Save, kjer je pred 100 leti stekla zibelka Predilnice Litije zadonela naša himna kot simbol borbenosti in slavošpev delovnim zmagam, je napočil najbolj slavni trenutek v njeni bogati zgodovini 100 letnica rojstva.

Slavnostno obeležje se je odvijalo po naslednjem dnevnem redu:

- Pozdravni nagovor predsednice delavskega sveta
- Jubilejni govor glavnega direktorja Jožeta Mirtiča
- Slavnostni govor predsednika CK ZK Slovenije Milana Kučana
- Bogat kulturni spored z nastopom pevskih zborov, folklore in recitalov
- Podelitev jubilejnih skulptur domačim in tujim poslovnim partnerjem
- Ogled novih proizvodnih prostorov

Po zaključku uradnega dela pa je bilo družabno srečanje na gradu Bogenšperk, ki se je prav ta dan kopal v soncu in sinji modrini neba ter nas vabil v svoj objem. Nemogoče je opisati in zlititi na papir občutke, ki so nas prevzeli ob tej svečanosti.

Naša DO sodeluje s Predilnico Litijo že dolga štiri desetletja od ustanovitve Svilanita. Odnosi med obema partnerjema so pristni in korektni, kar je garant za obojestransko dobro eksistenco in osnova za uspešen gospodarski razvoj.

Da so naše poslovne vezi trdne in prijateljske pričča dejstvo, da nas je Predilnica Litija uvrstila med svoje nagrajence, saj smo prejeli jubilejno skulpturo kot priznanje za dolgoletno in uspešno sodelovanje pri nakupu bombažne preje.

Nedvomno je Predilnica Litija ena najbolj uspešnih tekstilnih DO tako v republiškem, kakor tudi v zveznem merilu. K vsem tem uspehom pa jim je po besedah generalnega direktorja pripomogla pravilna usmeritev, da so nenehno spremljali razvoj tekstilne industrije doma in v svetu ter prilagajali in usklajevali svoja izhodišča in ambicije s težnjami razvoja v svetu in naši širši domovini.

Njihovo glavno vodilo bo tudi v naprej več in bolj kvalitetno proizvajati ter iti v korak z razvitim svetom.

Ob tem svečanem in nepozabnem dvakratnem zlatem jubileju se tudi mi pridružujemo čestitkam in najlepšim željam za nadaljni razvoj in razcvet Predilnice Litije ter uspešno obojestransko sodelovanje tudi v prihodnosti.

Marija Ambrož

TISKARSKI ŠKRAT

V zadnji številki Kamniškega tekstilca nam jo je zagodel tiskarski škrt. Marinko Golob iz šivalnice je »napovedal« kot jubilatko, ki je praznovala 10-obljetnico dela v Svilanitu, naša Marinka pa je v resnici »naša« že dvajset let. Zato nas je škratek zaprosil, da se ji v njegovem imenu lepo opravičimo. Torej, Marinka, oprostite!

Uredništvo

Športne
novice

ŠPORTNIM AKTIVNOSTIM OB ROB

Žalosten je bil pogled na peščico sodelavcev, ki so se nekega septemberskega sobotnega jutra zbrali v tovarniškem parku. Po nekajkratnem preštevanju nisem prišla dlje od števila pod štirideset! Mar sodelavci in sodelavke niso prebrale veselih, vzpodbudnih besed, ki so »kričale« z lepaka, pravo malo mojstrovino našega sodelavca in vabile na športni praznik?! Je mogoče, da so šli mimo, ne da bi jim lepo oblikovane črke, opremljene z risbami ne stopile v oči?!

Smo se prestrašili in ostali doma, ker bi ne dosegli rekordov, ali pa smo si morda mislili, da odbojgarsko igrišče, travnik, ki je pričakoval metalcev kroglice in tekaška steza niso mesto za nas?! Andrej št. II iz tkalnice frotirja je že navsezgodaj pripravil varno »stezo« za vse strelce, tudi za tiste, ki nimajo najbolj mirne roke...

Smo pozabili, da nam bodo sodelavci iz menze pripravili dišeče dobrote v velikih loncih, računajoč, da se bo lačnih rekreativcev kar trlo za mizami?

Ta in še mnoga druga vprašanja mi ne dajo miru, da bi ne razglabljala o tovarniških tekmovanjih še naprej.

Kaj pa ostala tovarniška tekmovanja? Kolesarsko tekmovanje v Kamniško Bistrico bi bilo lahko prav zabavno, če tudi bi nam šlo po »polževo« proti Kamniškim planinam. Toda, tekmovalcev, ki bi s svojo udeležbo dali tekmovanju tisti veseli, zabavni »štimmung«, ni bilo. Ko smo spomladi naročali kolesarsko opremo za nadebudne kolesarje je bilo naročnikov preko trideset,

Najboljši med samimi dobrimi tekmovalci pa so bili:

SMUČANJE:

Velesalom:

Ženske do 30 let:

1. Trobevšek Jožica	23,44
2. Osolin Nina	24,89
3. Šlebir Helena	26,47

Ženske nad 31 let:

1. Galjot Olga	27,44
2. Seljak Magda	28,11
3. Zanoškar Milena	31,52

Moški do 35 let:

1. Uršič Drago	21,82
2. Zajc Alojz	21,92
3. Zlatnar Dušan	22,19

Moški nad 36 let:

1. Seljak Bogdan	23,73
2. Cevec Bine	26,08
3. Novak Marjan	26,26

Teki:

Ženske:

1. Glavač Vesna	17,93
2. Doplihar Alenka	18,28
3. Zanoškar Milena	20,50

Moški: do 35 let:

1. Jagodic Miro	20,42
2. Kladnik Miran	20,86
3. Pančur Maks	21,92

Moški nad 36 let:

1. Seljak Bogdan	23,60
2. Mejač Drago	24,28
3. Jagodic Ivan	26,27

KEGLJANJE:

Moški:

1. Svetec Jože	779
2. Zver Jože	745
3. Pipan Milan	743

Ženske:

1. Korošec Mojca	358
2. Žnidar Marija	331

3. Osolin Nina	305
- kegljev

NAMIZNI TENIS:

Moški:

1. Svetec Jože
2. Kaddoura Haseb
3. Škrbinc Janez

Ženske:

1. Gavranovič Nuša
2. Osolin Nina
3. Skamen Ivana

KOLESARJENJE:

Ženske do 30 let:

1. Logonder Anka	18,55
2. Hribovšek	
Andreja	22,48
3. Žnidar Marija	22,58

Ženske nad 31 let:

1. Zore Zinka	19,14
2. Perčič Mari	19,15
3. Skamen Ivana	21,09

Moški do 35 let:

1. Jagodic Miro	14,39
2. Zver Jože	18,51

Moški nad 36 let:

1. Petek Rajko	14,49
2. Jagodic Ivan	16,18
3. Magyar Silvo	16,32

STRELJANJE:

Ženske:

1. Trtnik Mija	151
2. Zdovc Fani	130
3. Korošec Mojca	109
- krogov

Moški:

1. Benko Bogo	139
2. Zamljen Ciril	135
3. Rakoš Andrej	131
- krogov

Mari, naša športnica je taka, da v Svilanitu ni nobena ji enaka!

Med najboljše športnike-veterane se je zapisal tudi Alojz Rijavec

na tekmovanju pa razpisanih nagrad za naj-kolesarski par, najstarejše kolo in še kaj, sploh nismo imeli komu podeliti... Podobno je bilo tudi na ostalih tekmovanjih.

Opravičila, da za tekmovanje nismo vedeli, ni, kajti prav vsa so oznanjali lepaki, ki jih je neumorno pisal in risal naš sodelavec Milan iz plansko analitskega oddelka.

Torej smo vedeli zanje, pa se jih nismo udeležili; seveda je pri tem izvzeta peščica Svilanitovcev, ki vedno in povsod hoče sodelovati, če tudi ni najboljše. Seveda je to tista peščica ljudi, ki se požvižga na starostne kategorije, saj so pravzaprav vsi mladi po srcu in duhu in sodijo torej v en koš, eno kategorijo! Ta peščica tudi dobro ve, da je tisočkrat bolj »zlata« srebna ali bronasta kolajna, osvojena v močni konkurenci kot tista zlata, za katero se je »boril« le en, dva morda trije tekmovalci...

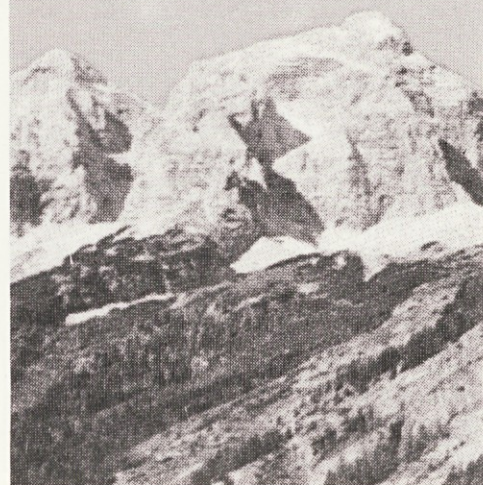
Pravzaprav bi se po vsem tem morali vprašati, kaj se z nami dogaja! Nismo več Z A šport, vesela in prijetna

snidenja na športnih igriščih? Smo dobili premalo trenirk, majic in dresov, denarnih nagrad, priznanj in hvalnic, da nas šport v Svilanitu ne zanima več???

Za konec še ocvirek, pobran iz naše pripravljenosti za sodelovanje na športnih igrah ob prostih in delovnih sobotah. Nekega avgustovskega dne si je naš Haseeb dodobra zbrusil jezik in pete, da je zbral ekipo za udeležbo na pomembnih športnih igrah, ki so bile organizirane na prosto soboto. Razveseljiva in prav nič problematična pa ni bila udeležba le dober mesec kasneje na drugih športnih igrah, ki so bile organizirane na delovno soboto. Bi bili torej bolj »športni«, če bi bilo tekmovanje več ob delovnih sobotah?! Toliko o tem, športna tovarišija! Postavimo se pod drobnogled, morda bomo vsak pri sebi našli tisto, kar nas žuli v naši športni aktivnosti in loči od složne družčine, ki bo z veseljem zastopala barve SVILANITA, kadarkoli in kjerkoli!

Kika

BILI SMO NA JALOVVCU

Drugi vikend v mesecu septembru smo se Svilanitovi »planinci« v sklopu prireditev ob tovarniškem prazniku, odpravili na JALOVEC. Ponovno je bil to dan, ko so se morali ljubitelji kolesarjenja in planin odločiti in dati prednost eni izmed teh »disciplin«. Zato je bilo nekaj odpovedi prijavljenih pohodnikov v gore, pa tudi kolesarji so imeli več možnosti doseči boljše mesto, saj so bili med nami tudi dobri kolesarji.

Na pot smo se odpravili kar zgodaj, saj pravijo, da je treba dan loviti pri jutru in tega načela se je držalo tudi 16 Svilanitovcev. Skrb za ANI, FRANKO, METO, MARINKO, IVANA, PETRA, MIROTA, GUSTELNA, TONETA, JOŽETA, STANETA, METODA, BRANETA in še enega TONETA sta prevzela LOJZE in JANEZ. Začetek pohoda sicer ni bil težak, saj smo se vsedli v gasilski kombi, sledila pa sta mu še dva polna »jeklena konjička«. Kljub temu, da smo se komaj dobro zbudili, je bilo med prisotnimi čutiti malo planinske nestrpnosti, lahko bi temu bolj na tiho rekli tudi »gorski strah«. Naši vrli vozniki so nas popeljali proti mogočnim vrhovom, katere smo si od spodaj najprej ogledali v Gozd Martuljku. Tu smo imeli prvi postanek za pretegnitev naših »zasedenih« udov in privajanje na gorski zrak. Še malo vožnje in že nas je sprejela lepa Kranjska gora, kjer smo si lahko nahrbtnike dopolnili z vsem tistim, kar smo menili, da bi nam ta ali naslednji dan še prav prišlo.

Pot nas je vodila dalje proti Vršiču, vendar je bilo potrebno prej premagati še veliko ostrih in močno vzpenjajočih

MET KROGLE:

Ženske:

1. Osolin Nina	9 m
2. Korošec Mojca	8,60 m
3. Zdovc Fani	8,10 m

Moški:

1. Štifter Andrej	13,70 m
2. Hafner Jože	12,90 m
3. Zamljen Ciril	12,80 m

TEK:

Ženske do 30 let:

1. Gradišek Marija
2. Osolin Nina
3. Žnidar Marija

Ženske nad 31 let:

1. Zdovc Fani
2. Perčič Mari
3. Drešar Marija

Moški do 35 let:

1. Goričan Robert
2. Stehničar Franc
3. Zupanc Sandi

Moški nad 36 let:

1. Štifter Andrej
2. Jeglič Tone
3. Rijavec Lojze

PLAVANJE:

Ženske do 30 let:

1. Hribovšek Andreja
2. Osolin Nina
3. Končnik Zdenka

Ženske nad 31 let:

1. Perčič Mari
2. Kalan Anica

Moški do 35 let:

1. Škrbinc Janez
2. Zupanc Sandi
3. Zver Jože

Moški nad 36 let:

1. Jagodic Ivan
2. Rijavec Lojze
3. Mejač Dragan

Nina, Nina, »nepopravljiva« si, ker si vedno naj, naj, naj...

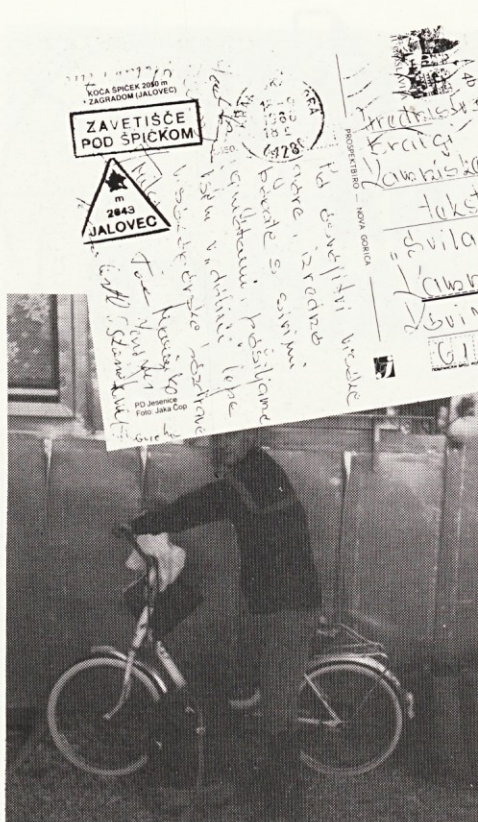

Jože je bil zopet najboljši

V ekipnih tekmovanjih moških (malem nogometu, odbojki in balinanju s ploščicami) je v vseh disciplinah zmagala ekipa VZDRŽEVANJA, druga je bila povsod ekipa TKALNICE in tretja ekipa BARVARNE. Odbojkarice TOZD FROTIR so nepremagljive in so se morale nasprotnice iz DSSS zadovoljiti z drugim mestom.

Seveda smo podelili pokale tudi najboljšim športnikom in veteranom v Svilanitu. Pri ženskah sta ga prejeli neprekosljivi Nina Osolin in Mari Perčič pri moških pa Jože Zver in Lojze Rijavec.

Metod in Pony, nerazdružna prijatelja tudi na višini 2050 metrov

ovinkov. Končno so bili tudi ti premagani in šoferji so poiskali primerna mesta za svoja vozila. Sprejel nas je dokaj močan veter, kot da bi nam hotel povedati, da so razmere v gorah drugačne od tistih, ki smo jih vajeni v našem prijetnem malem Kamniku. Vendar naša volja in zagnanost zato nista bili nič manjši. Kar hitro smo se podali na stezico, ki pelje ob pobočjih skalnih masivov. Po nekaj sto metrih hoje smo se srečali že z »zajlami«, toliko za pokušino. Kar naenkrat smo ugotovili, da so naša oblačila preveč topla, zato je sledila delna selekcija oblečene garderobe. Spodaj v ruševju smo zagledali lepega gamsa, ki je nepremično spremljal našo kolono, kot da nam bi hotel povedati, da je to gorsko kraljestvo njegovo. Stezica nas je naprej vodila malo gor, pa položno in kar preveč tudi navzdol. Pravzaprav nam ni bilo čisto jasno, kako bomo prišli na vrh gore, ko pa gremo toliko proti dolini, saj smo slišali in skoraj videli izvir bistre Soče, ki s tako mogočnostjo privre na dan izpod skal. Teh štiristo metrov višinskega ali nižinskega spusta smo občutili še isto dopoldne.

Po dvourni dokaj hitri hoji smo gozdno jaso ob gorskem bivaku in stičišču stez iz Trente in Vršiča izkoristili za prvo malico, da smo si nabrali novih moči, saj je bila pred nami precej drugačna pot od že prehojene. Sedaj korak ni bil več lahkoten in dolg, ampak je krojila dolžino koraka vzpenjajoča narava. Tudi malin, borovnic in jagod ni bilo več za osvežitev ust, kar smo tu in tam našli ob že preje prehojeni poti.

Zadovoljni na vrhu Jalovca

Še posnetek za spomin na ZAVETIŠČE POD ŠPIČKOM

Sem ter tja so našo kolono prehiteli planinci, katerih koraki so bili urnejši od naših. Kljub temu pa smo z dobro voljo in vztrajnostjo nadaljevali pot, lepo vreme pa nas je še vzpodbujalo. Naše oči so iskale vrh oziroma zavetišče, kjer naj bi se dodobra odpočili za nadaljevanje poti proti vrhu Jalovca. Za nami so ostajale markacije, ki so nam kazale, da je pot sicer prava, vendar še ne dokončana. Vztrajnost in vzpodbujanje nam je dajalo volje in moči, da smo se korak za korakom bližali zavetišču, čeprav ga še nismo videli. Obkrožali so nas skalni masivi, a ker sem bila prvič v teh gorah si tudi imen, ki sem jih slišala od pravih alpinistov, nisem zapomnila. Pa tudi razgreta glava ni bila sposobna obdržati še imen, ker je bil že sam pogled nanje preveč spoštljiv. Stezica pa se je

nadaljevala: enkrat sem, drugič tja, pa navkreber in preko kamnov in skalic ob skalah tako dolgo, da smo končno zagledali streho, ki je oznanjala naš počitek.

Pred prihodom do kočice oziroma zavetišča smo na veliki skali prebrali:

»Hodi v gore dokler je čas,
kajti prišel bo čas,
ko ne bo več čas
in kmalu bo ta čas!«,

ki ga je napisal sam France Ciuha, skrbnik dobrega počutja planincev v zavetišču pod Špičkom 2050 metrov visoko. Zdel se mi je tako resničen, da ga posredujem še vam, pa naj si bo kot vabilo za obisk gora ali pa kot svarilo kako nam čas beži.

Res nas je prijazno sprejel ta France in nam že stregel s čajem, katerega je

Počasi, a vztrajno smo se bližali vrhu.

Tudi Triglav, na drugi strani meglenega morja, nas vabi v goste

Fotograf Lojze si je ob našem »poziranju« hladil noge v jezeru.

pripravil res mojstersko, saj smo vsi ugotavljali, da tako dobrega čaja verjetno še nismo pili.

Po vpisu v knjigo obiskovalcev, nakupu kartic, malici in počitku smo po 13. uri nadaljevali pot. Pripravljeni na dodatne napore smo svoje težke nahrbtnike pustili kar v zavetišču in si s tem precej olajšali vsak nadaljnji korak. Do zavetišča je naša celotna skupina potovala skupaj, od zavetišča naprej pa smo se formirali v dve skupini. V prvo »hitro« in drugo »počasnejšo«. Po prehodu melišča nam je zajla lajšala vzpon oziroma zagotovila varno stopinjo. Ta in klini pa so postali več ali manj naši stalni spremljevalci. Ob srečanju s prvo tablo, vpeto v skale, ki je pričala, da je gora pred leti tu zahtevala mlado življenje, smo se še bolj zresnili in nekaj članov zadnje skupi-

ne smo si zaželeli več varnosti, pa čeprav z debelo vrvjo, saj nam je le ta odvrnila strah ob pogledu navzdol ali navzgor po teh sivih skalah, ki so od blizu še bolj mogočne in neuklonljive za človeka, ki je ob njih pravo »niče«. Pot do vrha je trajala za drugo skupino približno dve uri in pol. Tudi na tem delu poti so nam bile vremenske razmere naklonjene, saj je megla, ki se je podila med vrhovi sem in tja preprečila soncu, da bi naša telesa preveč izsušilo. Da pa le ne bi ostali brez pravih gorskih razglednih užitkov se je končno, predno smo se začeli vzpenjati na zadnji predel gore Jalovec, tudi megla umaknila oziroma ostala v nižjih plasteh, kot da bi bilo zanjo 2643 metrov previsoko. Hoja po grebenu gore je tudi nekaj posebnega saj prepadi na obe strani ne dajejo mirnega utripa

srca in le vrv je tu izredno »pomirjevalno« vplivala, da nam je tudi zadnjim uspelo pridružiti se prvi skupini, ki je uživala na soncu vrh Jalovca, kjer je še veter pozabil pihati.

Tudi na vrhu smo se vpisali v knjigo in na kartice pritisnili žig za dokaz, na kakšni »višini« smo bili tisto popoldne. Občudovali smo vrhove gora, ki so kralji iz meglene morja. Dobro viden je bil Triglav; Škrlatica je bahavo kazala svojo čudovito barvo in nas pritegnila v taki meri, da smo si jo zaželeli prihodnje leto obiskati, si njeno škrlatno kamenje ogledati tudi od blizu. Tudi drugi vrhovi so bili zanimivi, vendar jih je bilo zopet preveč, da bi ostali v moji »spominski škatlici«, katere ni možno več dosti trdno zapreti. Veliko dela na vrhu so imeli tudi naši fotografi in nam s svojo zavzetostjo omogočili, da si bomo ob pogledu na dobro razpoložene gornike obujali spomine na to pot še čez leta in leta.

Vračali smo se po isti poti nazaj. Pot vrnitve ni bila težka, saj je bila skozi navzdol, vendar previdnosti niti za trenutek nismo smeli zanemariti. Kljub temu smo mislili, da bomo skoraj vsak čas zagledali naše zavetišče, pa ga še kar ni in ni hotelo biti. Prehoditi je bilo treba vse zapreke, ki so bile ob zajlah, klinih ali brez teh, misel na 13. dan v mesecu pa nam je narekovala, da mora biti vsak korak dobro postavljen. Držala se nas je sreča, saj ni nihče tarnal, niti o kakšnih žuljih ni bilo govora, ampak je iz naših lic bilo razbrati izredno veselje in zadovoljstvo, da smo bili zmagovalci visokega in zahtevnega Jalovca. Ko smo se vračali proti zavetišču smo si zaželeli, da bi nam oskrbnik pripravil kaj toplega. Ta želja se nam je izpolnila in postregel nam je hitro z vročo »višinsko joto«. Precej šaljivih je bilo slišati na

račun postrežene jote, pa vendar Francetova ustrežljivost zato ni bila nič manjša. Joto smo malo zgostili s hrano iz nahrbtnikov in že so se postavljala vprašanja ali bo za vse obiskovalce v zavetišču dovolj prostora za spanje, saj je bila poleg nas še večja skupina iz Ljubljane, Stajerske in Koroške. Vendar kjer je dobra volja, nobene stvari ne manjka!

Nekaj zagnanih pevcev je skušalo organizirati pevski zbor in začetna vaja se je začela, uglaševanje glasov pa je trajalo kar do noči. Po večernem čaju smo šli v »gornji, spalni apartma« zavetišča pod Špikom, ki je bil dejansko izkoriščen 100 % ali še nekaj odstotkov več. Vsi udeleženci smo »prespali« to noč bolj na obroke, z neverjetno mero humorja in dobre volje. Tudi jutranjega poležavanja nam France ni pustil, saj je bila budnica z orglicami in nekaj duhovitosmi še v polni temi. Prvi so vstali tisti, ki so nadaljevali pot na vrh Jalovca, za njimi pa še mi, ki smo imeli pred sabo le še lažji del poti za vrnitev domov. Ta pot je trajala približno štiri ure do Vršiča. Tu smo se z dobrotami iz nahrabtnika podprli v Tičarjevem domu, nakupili še znamk, oddali naše pozdrave ter šli na obisk k »Ajdovski deklici«, ki z žalostnim obrazom gleda iz sivih skal, kot da bi se zavedala našega časa.

Ponovno smo prišli do naših avtomobilov ter krenili z Vršiča navzdol. Vožnjo smo večkrat prekinili, da smo lahko obiskali še Erjavčevo kočjo pod Vršičem, malo posedeli, pokramljali, medtem, ko nam je duhovit upravnik Damjan postregel s pijačo vseh vrst. Pripravljen je bil ustreči skoraj vsaki želji; še čaj z limono bi prinesel, vendar mu limone ob koči še niso dozorele, zato smo se odločili za nadomestek čaja. Z dobro voljo navzdol smo zapuščali ovinek za ovinkom in že se je zalesketala gladina jezera, ki so ga krasile račke in ribice. To lepoto čuva mogočni »zlatorog« na skali in dovolil nam je celo posnetek ob tej čudoviti naravi. Prevzeti od lepote in gorskih vtisov smo se kilometer za kilometer bližali domu, vendar smo si želeli še nedeljske »župce« in smo jo po tretjem poskusu obiska raznih znanih gostiln le uspeli dobiti v Brezjah. Slišali in videli smo prelet avionov, saj je bil tisto nedeljo sredi septembra velik letalski miting na Brniku. Zaradi tega mitinga je naša pot vrnitve malo spremenila smer, vendar kljub temu, brez zapletljajev dosegla cilj Kamnik.

Veseli smo bili, da je za nami tako »visok« uspeh in želim, da bi naslednje leto to »visokost« še povišali in obenem vabim, da se tej družini pridruži še več članov kolektiva, saj so občutki in doživetja v gorah enkratni.

Marinka Hribovšek

Modo, ki prihaja za pomlad – poletje, napovedujejo v več stilih. Najbolj atraktivni so: stil visoke klasike, kolonjalni stil ter stil preproste romantike za mlade. Moda se ozira nazaj v 50. in 60. leta. Poudarjene so rame, ki so še vedno podložene, v pasu so oblačila stisnjena, poudarjeni so boki in dekolteji.

Značilna za naslednjo sezono so kratka, ozka krila z razporki in pa zelo dolga, široka – zvonasta krila – v bokih oprijeta. Nosijo se k zelo lahkim dolgim ali kratkim jopam oziroma jaknam. Jope so lahko ravne, v pasu stisnjene, z usnjenimi pasovi, ali pa do pasu oprijete, nato se zvonasto razširijo na boke.

Obleke so v V-liniji, zelo dolge ali kratke do kolen ali celo nad kolena. Ob vratu so speljane v puli ali pa so globoko izrezane tako spredaj kot zadaj. Obleke popestrujejo vsiti in našiti žepi, drapirani vstavki in celo volani.

Bluze so zelo enostavne – največkrat v T-liniji, brez ovratnikov, z našitimi žepi in skritimi gumbi in pentljami.

Hlače so v bokih oprijete – gubic skoraj ni več, so ravne do dolžine, z zavihki. Mladi bodo še vedno lahko nosili ozke in seveda krajše.

Moda za prosti čas je zelo živahna z veliko tiska, razgibana v barvnih kombinacijah in krojih. Zelo aktualen za mlade je jeans, to pot v pravi jeans modri barvi, z različnimi dodatki – kot so zadržge, neti, šivi, tisk, itd.

Večerne obleke so praviloma v črni barvi, iz svetlečih materialov, bogato drapirane, pošite z različnimi svetlečimi našitki ter dekoltirane, ali pa so obogatene z visokimi razporki. Poleg sodijo čevlji z visokimi petami in veliko nakita.

Tkanina: svila, jersey, lan, bombaž, mešanice naravnih materialov

Vzorci: črte – ozke in široke, pike, karo, op-art, tigrasti vzorci, grafični in zelo majhni cvetlični ter kratvatni vzorci

Barve: – črna z belo, modra z belo, rdeča kot akcent – naravne zemeljske in peščene barve, razni odtenci bele

– olivno zelena, živo modra, rumena, tirkis in violet

Dodatki in nakit: pasovi, torbe in čevlji so polni fantazije, kombinirani v različnih barvah, z razno različnimi kovinskimi

ŽENSKA MODA ZA POMLAD-POLETJE 87

ZA NEŽNOST IN SVEŽINO – ZLATA KOŠUTA

»Pa saj to je diš pomladi«, so bile prenekatere besede, izrečene ob pogledu na prelepe izdelke »Svilanite«, ki so se zaradi svoje nežnosti in mehke skrmonno ponujali obiskovalcem mednarodnega sejma Moda v svetu 1986 v Beogradu. Kako prijetno je bilo slišati te besede ob šele prihajajoči zimi, saj so napovedovale pomlad, ki je še daleč, pa jo je bilo vendarle ob pogledu na nežno rumene, svetlo tirkizne svetle modre bele in olivno sivkaste brisače in kopalne plašče že čutiti. Razstavni prostor »Svilanite« je prav zaradi tega izstopal od ostalih in osvojil ne le vse obiskovalce sejma, temveč tudi strokovno komisijo. Izjemno lep program, ki bo potrošnikom na voljo tudi v trgovinah, je podelila »Svilanite« najvišje priznanje, Zlato košuto, kreatorki in oblikovalkam frofir kolekcije pa zlat prstan in posebno priznanje v valk kva. Kaj bi še dodali k tej razveseljivi novici, saj tako visoko priznanje ni tako prijetno mehko in voljno. Ali pa, da so bili vsi izdelki v nežnih pastelnih barvah in zato tako prijetno dišali po cvetlicah, ki se zibljejo v pomladnih sapicah. Mogoče pa so rumene barve obiskovalcem že prihodnje vroče poletje... Pa za konec morda še to, da so na modnem pogoju še vedno črtaste in enobarvne brisače, cvetličnih vzorcev pa je toliko, da zadovoljijo okuse tudi tistih potrošnikov, ki so jim te ljubše od enobarvnih in črtastih.

Kakorkoli že, Zlata košuta, prvo tovrstno priznanje, je že pripotovala tja kamor sodi. Med delavce Svilanite, mi pa že snujemo, zopet kaj lepega, za pomlad in poletje 1988.

S-KI

Milena Sušnik

NOVO POČITNIŠKO ZAVETJE

Svilanitovi delavci smo bogatejši še za en počitniški objekt, za prijetno leseno hišico v počitniškem naselju Term Čatež.

Terme Čatež, ki ležijo na bogatih termalnih vrelcih ob desnem bregu reke Save neda- leč od izliva reke Krke in pod severnimi obronki z gozdovi poraslih Gorjancev, so bile v preteklosti tako po številu prikolic kot tudi po času zasedbe najbolj obiskan in za- seden kraj, kamor smo Svilanitovci hodili na oddih. Kamp, v katerem stojijo naše počitniške hišice na štirih kolesih, goste sprejema že za Praznik dela in jim nudi gostoljublje tja do prvih oktobrskih dni. Kljub tako dolgi sezoni pa se je komisija za druž- beni standard ob razporejanju delavcev v počitniške kapacitete iz leta v leto sreče- vala s težavami, ker je bil spisek zainteresiranih za letovanje v tem zdraviliškem kra- ju mnogo bolj obširen kot pa so dovoljevale naše počitniške kapacitete. Spoznanje, da so se za letovanje v Čatežu prijavljali večinoma starejši delavci, ki so del svojega zdravja že pustili v tovarni in bi se želeli v zdravilni vodi nabrati novih moči, pa zaradi omejenih možnosti tega ni bilo moč ustreci vsem, je še bolj oteževalo delo komisije za družbeni standard.

In prav ta dejstva so nas vodila, da smo pričeli razmišljati, kako povečati možnosti le- tovanja v tem priljubljenem kraju, katerega zdravilni vrelci ugodno vplivajo na vrsto bo- lezni. Zaradi visokih temperatur in kemij- ske sestavine termalna voda v Čatežu zdravilno deluje na kronične bolezni, še po- sebej boleznimi gibalnega aparata, revmatič- na obolenja, boleznimi sklepov in hrbtenice, kakor tudi poškodb lokomotornih organov in perifernih živcev, saj se v Termah Čatež zelo uspešno rehabilitirajo stanja po ope- racijah na lokomotornem aparatu. Ugodno pa ta termalna voda vpliva tudi na gineko- loške in cirkulacijske motnje ter motnje žlez z notranjim izločanjem.

Ob priliki obiska Term Čatež smo opazili, da tam raste novo naselje počitniških hišic in zaželeli smo si, da bi bila ena izmed teh ljubkih hišic tudi naša. Vendar rok za prija- vo na ponudbo smo že zamudili, a želja je tlela naprej. Povezali smo se s Termami Čatež in bili tudi v nenehnem stiku z njimi, da bi pravočasno zvedeli, če bi se pokazala kakšna možnost nakupa hišic. In sreča se nam je nasmehnila, ena izmed delovnih organizacij je namreč odstopila od pogod- be. Interesentov za odkup te hišice je bilo veliko, vendar naše tečnarjenje je obrodilo sadove. Od dneva, ko smo zvedeli za mož- nost nakupa pa do podpisa pogodbe je mi- nilo borih 48 ur in prijetna lesena hišica v naselju, ki šteje 126 počitniških objektov, je bila naša. Zanj smo morali odšteti 5.356.811 din ter za zemljišče še dodatnih 500.000 din. Zdaj jo je bilo potrebno le še opremiti in usposobiti, da sprejme prve go- ste. Tu pa ni šlo več tako gladko. Izvajalec notranjih del, delovna organizacija Smre-

ka iz Gornjega Grada, se namreč ni držal roka izdelave notranje opreme in je strašno zavlačeval z deli. Prevzem hišic je bil predviden v sredini septembra, vendar sta Frañcl, upravitelj naših počitniških hišic in Kika na pragu hišice v Čatežu 4 ure zama- čakala na izvajalca, da jima preda ključ. Dejanski prevzem je bil opravljen en mesec po dogovorjenem roku. Takoj po prevzemu so se Polonca, Stane, Jože, Franc'i, Ivek in Andrej za tri dni odpravili v Čatež, kjer so hišico temeljito očistili, položili tla in ji na- deli novo sandolinasto preobleko. Hišica je bila tako nared, da sprejme prvega gosta. Med začetnimi obiskovalci naše nove počitniške hišice je bila Majdič Silva, ki kar ni mogla prehvaliti domačnosti in lepe ureje- nosti, ki ji jo je nudila prijetno opremljena hišica v času njenega desetdnevnega bivanja v njen.. Škoda le, da termalna voda izpod tuša še ni tekla. »Kopat sem se hodi- la v odprt bazen, vendar pa so ga s 1. no- vembrom zaprli, zato sem se 'preselila' v novejši zaprti bazen. Za koriščenje tega bazena je potrebno plačati 500 din na dan, vendar pa mi ni žal denarja, saj imaš tu na voljo vse stole in ležalnike, da se lahko od- počiješ, ko prideš iz vode, lahko se okrepi- čaš s hitro pripravljeno hrano in nadokna- diš izgubljeno tekočino. Na sprehode ni- sem kaj dosti hodila, pač pa sem čas, ko nisem bila v bazenu večinoma preživela v hišici, kjer sem prijetno združila s koristnim in pletla ter vezla gobelin.« Silva je bila mnenja, da bi bilo za takšno udobje, kot ga nudi naša nova počitniška pridobitev po- trebno oddšteti malo več denarcev kot pa

Sestanka predstavnikov delovnih organi- zacij, lastnikov počitniških hišic v kampu Čatež se je udeležilo veliko lastnikov teh objektov. Razprava je bila zelo zanimiva nakazani so bili številni problemi in rešitve. Med najpomembnejše informacije sodi si- gurno ta, da bo novo počitniško naselje odprto preko celega leta. V zimskem času bo zagotovljeno tudi pluzenje poti, seveda pa bodo ostali objekti, ki so namenjeni kampiranju v obdobju od 1. novembra do 31. marca zaprti. Do pričetka nove sezo- ne bo v naselju potrebno urediti vrsto za- dev. Vse hišice so brez žlebov, razmišlja se o riadstrešnicah nad vhodom, urediti bo potrebno hortikulturo. Vse zunanje uredit- ve se bodo izvajale enotno in jih bo orga- niziral izvajalec. Pri tem pa velja poudariti, da izvajalci del ne kažejo kakšnega poseb- nega interesa, saj se organiziranega po- sveta ni udeležil nihče. Spremenjen je tudi način obračunavanja stroškov. Ti se bodo obračunavali glede na zasedenost objek- tov po osebi in so do 1. aprila 1987 predvi- deni v višini 750 din na dan ter 5.000 din mesečno na počitniško hišico. (po pogodbi naj bi stroški znašali 90.000 din mesečno). Pri prihodu v kamp je obvezna prijava v re- cepciji zdraviliškega doma na osnovi na- potnice delovne organizacije in ob prijavi bodo uporabniki hišic dobili kupone za brezplačno uporabo bazena. Za otroke je določena starostna meja 7 let in se otroci nad 7 let štejejo kot odrasli, do 7 let pa je obisk brezplačen. V zimskem času bo naj- večji problem zmrzovanje vode. Kamp bo organiziral dnevno kontrolo zasedenosti

za prikolico, saj je razlika med bivanjem v hišici in prikolici res velika. No, o tem smo razmišljali tudi mi, komisija za družbeni standard pa bo rekla svoje, da ne bo nepo- trebnega prepira. Na koncu najinega raz- govora je Silva v poduk vsem, ki nam bo hi- šica počitniško zavetje, še dodala, da jo je res vredno paziti in se obnašati do nje kot da je »moja«, ne »naša«.

Ker je bilo potrebno v zvezi z ureditvijo sa- mega naselja počitniških hišic, mimogrede povedano imajo svoje hišice v tem naselju tudi Titan, Stol in Komunalno podjetje, ko- riščenje hišic v zimskem času, mesečnih stroškov ipd. še marsikaj doreči, je bil za 7. novembra v Čatežu sklican sestanek, ka- terega se je udeležil tov. Wiegele in vam lahko posredujemo najnovejše informacije iz prve roke:

hišic in praznjenje vodovodnega sistema, če tega ne bodo storili uporabniki. Preskr- ba s termalno vodo v tuših je sedaj urejena, občasno pa bo še prihajalo do razlik v pri- stisku vode. V letošnjem letu je bil odprt vir termalne vode na levem bregu Save, ven- dar bo potrebna precejšnja investicija, da bo ta voda s pritokom 50 l/sek in tempe- raturo 62°C pritekla do kampa. V decembru pa se bo pričelo z razširitvijo trgovine za 400 m² in ta naj bi bila zgrajena do glavne sezone 1987, ko bodo Terme praznovale 190 letnico. V tem srednjeročnem obdobju pa se načrtuje še gradnja dveh odprtih bazenov. V naselju bo v bodoče organizira- na tudi strokovna pomoč za odpravo manj- ših pomanjkljivosti in za te potrebe bosta na voljo vodovodar in električar.

V zdraviliškem domu se bodo razvile tudi možnosti za koriščenje zdravstvenih storitev ter organizirala preventivna okrevanja ter sistematski pregledi delavcev. Vodstvo hotela bo na Komiteju za zdravstvo SRS začelo tudi postopek za spremembo zakonodaje, ki naj bi omogočala plačilo stroškov za preventivno okrevanje iz tekočih poslovnih stroškov, kot to že imajo urejeno v SR Hrvaški.

Pogledov na naselje in razreševanje problemov je veliko. Vodstvo Term si prizade-

va nastale probleme razrešiti čim prej in razviti lastno ponudbo, ki naj bi jim zagotovila tudi boljše poslovanje. Večina uporabnikov to sprejema z razumevanjem in je v glavnem zadovoljna, posamezniki pa želijo oziroma zahtevajo, da se zadeve hitreje razrešijo in negodujejo nad stroški, ki jih bo potrebno poravnati. Verjetno bo v obstoječem naselju največji problem to, da dosežani izvajalci del objektov ne zaključijo v celoti. Prisotne so celo dileme, kaj je bilo s pogodbami dogovorjeno. Vse te probleme

bo potrebno razrešiti z nekaj dobre volje v Termah, pri izvajalcih in investitorjih, oddih delavcev preko celega leta v zdravilni vodi pa naj bi opravičil nastale stroške.

Zadovoljstvo večine delovnih organizacij, predvsem pa tistih, ki usluge novega naselja že koristijo in vrsta delovnih organizacij, ki si še vedno želi nakup teh objektov pa govori, da smo z nakupom hišice veliko pridobili. Manjše pomanjkljivosti pa so prisotne povsod.

Mija Senožetnik

TOLIKO SO SI IMELI ŠE POVEDATI ...

Topli sončni žarki, ki so tisto jutro zadnje septembrske sobote pokukali izza oblakov, so napovedali še en topel in prijazen jesenski dan. Dan kot vsak, bi dejala večina izmed nas, nekateri pa se le ne bi strinjali z našim mnenjem. Naša delovna organizacija je namreč v sklopu priprav na tovarniško praznovanje organizirala srečanje naših nekdanjih delavcev-upokojenčev. Enako kot v preteklem letu smo se tudi letos odločili, da bo srečanje potekalo kar v prostorih delovne organizacije. S takšno obliko lahko naše nekdanje sodelavce seznanimo z vsemi spremembami in napredkom v naši proizvodnji, ogledajo si lahko nove stroje, izdelke, novo tehnologijo in se pogovorijo s svojimi nekdanjimi sodelavci. Naši vrli sodelavci iz obrata družbene prehrane s Karlom na čelu pa so tudi že dokazali, da se v pripravi kulinaricnih dobrot lahko kosajo z marsikatero gostilno, ki se ponaša z venčkom zvezdic.

Upokojenci so se našemu vabilu odzvali res v velikem številu. Bilo jih je veselje opazovati, ko so se zbirali pred vhodom v delovno organizacijo. Toliko veselih in zadovoljnih ljudi na enem mestu skupaj se redkokdaj vidi. Nešteto je bilo stiskov rok, vprašanj po zdravju in počutju. Verjetno se je prijeto vrniti v svoj »bivši dom«, v katerem so preživeli kar dobršen del svojega življenja. To so bila leta, ko se je tovarna gradila, ko se delovni čas ni vedno meril z urami od 6. do 14., ampak so mnogokrat krepko »potegnili« čez 14. Seveda pa pri tem tu slučajno niso pomislili na »50 % dodatek«. Lahko rečemo, da so nam s svojimi žulji in potom ustvarili dokaj trdne temelje za nadaljnje delo. Marsikatera grenka in težka ura iz tistih časov se je vklesala v gubice na obrazu. Kljub temu pa so še vedno našli čas za drug drugega in znali ustvariti pristne tovariške odnose, na katere pa sedaj v prenapetem življenjskem ritmu kar nehote pozablamo.

Najprej so bili upokojenci povabljeni na ogled delovnih obratov. Nekateri izmed njih jih niso videli že več kot desetletje. Bili so prav prijeto presenečeni nad razvojem tovarne. Niso se mogli načuditi novim šivalnim strojem, statvam, barvnim aparatom, moderni kotlovnici in še marsičemu. Strokovni delavci, ki so jih vodili po tovarni, so komaj sproti odgovarjali na zastavljena vprašanja, tolko jih je bilo. Ob tem človek ne more mimo misli, kako so ti ljudje imeli tovarno zares radi. Če to ne bi bilo res, se ne bi tako zavzeto pogovarjali o šivanju, konfekcioniranju, vzdrževanju strojev, tkanju. Prevzeti so bili ob pogledu na prelepo barvno paleto brisač, nad prečudovitimi

proji plašev in modernimi stroji. V mislih so se vračali desetletja nazaj in primerjali takratno delo z današnjim. V posebno veselje jim je bilo tudi srečanje s svojimi nekdanjimi sodelavci. Na žalost se je čas, odmerjen za ogled, počasi pomikal proti koncu. Polni novih vtisov in prijetno utrujeni so se vrnili v obrat družbene prehrane, kjer se je srečanje nadaljevalo.

Direktor delovne organizacije je vsem prisotnim izrazil dobrodošlico, zaželel prijeto počutje in se jim zahvalil za njihov trud. Obrazložil jim je naša sedanja delovna in razvojna prizadevanja, razkril prihodnje načrte in izrazil željo, da bi s pridnostjo, vestnostjo in strokovnim delom tudi v prihodnje tako dobro poslovali. Govoru je sledil kulturni program. Titanov pevski zbor in Tomaž s svojimi citrami so se potrudili in gostom poskušali s pesmijo in glasbo pričarati trenutek sprostitve ter za hip zaustaviti neusmiljeno bežeči čas. Marsikatero oko se je zarosilo, saj ti preprosti ljudje niso vajeni, da se jim izkazuje toliko pozornosti. Pa vendarle, vse kar se je dogajalo tisti dan, je bilo namenjeno le njim in le zanje.

Po končanem prelepem kulturnem programu, so delavci naše menze založili lepo pogrnjene mize z vrsto dobrot. V kozarcih se je zaiskrilo rumeno in rdeče vince, ki je kaj kmalu pordečilo lica teh naših »brhkkih mladenk in mladenčev«. Prijeto vzdušje se je vedno bolj stopnjevalo. Življenje v po-

koju pač naredi svoje, posebno, če ljudje živijo daleč vsaksebi. Včasih vsak dan skupaj, danes daleč drug od drugega. Takšno ponovno snidenje pa to za nekaj časa odvrne v stran in jih ponovno zbliža.

Naši upokojenci imajo radi Svilanit, radi imajo družbo in misel na svoja najlepša leta. Prepričani smo, da se bodo prihodnje leto prav tako radi odzvali našemu vabilu. Mi pa se bomo med tem s svojim delom potrudili, da jim bomo lahko na prihodnje srečanje prinesli novice o dobrem in uspešnem poslovanju naše delovne organizacije. Dragi upokojenci, želimo vam še veliko srečnih, predvsem pa zdravih dni. Prihodnje leto pa se ponovno vidimo!

MA-JA

Srečno, Karel!

Po 28 letih dela med nami se je v prvih jesenskih dneh zapisal v stan upokojenčev tudi Robida Karl.

Iz VOLNE Laško, ki mu je nudila prvi kos kruha, je potkral na Svilanitova vrata in tu našel svoj drugi dom, kateremu je bil zvest vse do danes. Pot do predelavca na striženju frotirja v barvarni je bila dolga in se je vzpenjala od zunanjega delavca, barvarja na žigru, skladiščnika, do delavca na striženju frotirja, kjer si je pridobil bogato znanje in izkušnje, ki jih je kot predelavec prenašal tudi na podrejene. Marsikatera inovacija ob nešteti koristnih predlogih, ki so prispevali k kvalitetnejšemu in racionalnejšemu delu je plod njegovih razmišljanj in dela. V zadnjih letih je vse svoje znanje in izkušnje vli v usposobitev novega strižnega stroja, na katerem je delo potekalo res tekoče in kvalitetno.

Karl pa ni bil le strokovnjak za striženje frotirja, pač pa je dodobra poznal vse napake pri brušenju strižnih nožev in je ves čas tudi tvorno sodeloval pri odpravi le-teh.

Vsi, ki našega Karla poznamo ga bomo ohranili v spominu kot pridnega, vestnega in tovariškega sodelavca in bomo veseli njegovega obiska pri nas.

Ob odhodu v pokoj mu sodelavci želimo še veliko srečnih in zdravih let v krogu svojih domačih.

Mile Tušar

Ne najdem dovolj toplih in iskrenih besed, s katerimi bi se vam dragi sodelavci za hvalil za vso pozornost, ki ste mi jo izkazali, ko sem se poslavljaj od aktivnega dela v »naši« tovarni.

Hvala za vse, misel na »Svilanit« in sodelavce bo vedno ostala!

Upokojeni sodelavec Karel Robida

ZAHVALA

Ob boleči izgubi moje drage mame se iskreno zahvaljujem sodelavcem in sodelavkam za izrečeno sožalje, podarjeno cvetje in spremstvo na njeni zadnji poti.

Koželj Franc

ZAHVALA

Ob smrti moje drage mame se vsem sodelavkam in sodelavcem toplo zahvaljujem za izrečeno sožalje, podarjeno cvetje in spremstvo na njeni zadnji poti.

Albin Cevec

ZAHVALA

Ob boleči izgubi najinega dragega moža in očeta se vsem sodelavcem in sodelavkam iskreno zahvaljujem za izrečeno sožalje, podarjeno cvetje in spremstvo na njegovi zadnji poti.

Štefka Podgornik
Alenka Štebe

Za spominski album

Maks Novak in Jože Maček

Tone Jeglič

Nežka Kern

Kristina Vinkovič

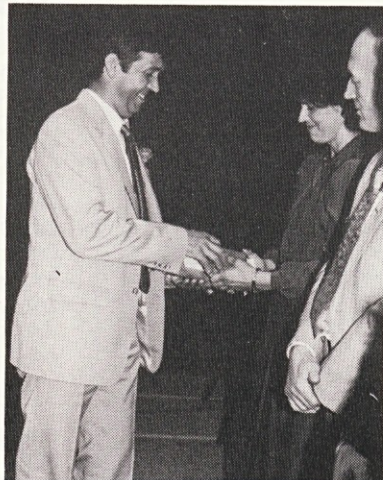
Olga Sitar

Anica Kalan

Janez Lužar

Milan Močnik

Marinka Bernot

Marija Štrlekar

Ivan Jagodic

Olga Galjot

Nataša Krapež

Milan Kregar

Jože Kladnik

Zdenka Prezelj

Rezka Urbanc

Franc Plahuta

Silva Majdič

Marija Homar

Vida Rojc

Fani Koželj

Zinka Podbevšek

Jožica Brozovič

Polona Turk

Mevlida Hamzabegovič

Rajka Burja

Ani Poljanšek

**Čestitke
za zvestobo,
prizadevnost
in delo**

